

سه انتقاد منتقدان سر سخت
شورایاری ها؛ از تشکیلات رای
«قالبیاف» تا تشکیل ساختار
«رانت خواری» و «نوجه پرووی»

ریل گذاری شورا
به مقصد «ناکجا آباد»

شنبه ۲ دی ۱۳۹۶ | سال چهارم | دوره جدید، شماره: ۵۲ | ۶ صفحه | قیمت: ۱۰۰۰ تومان
December 23-2017 | www.tehranshahrweekly.com

«پدیده شهر» سابق

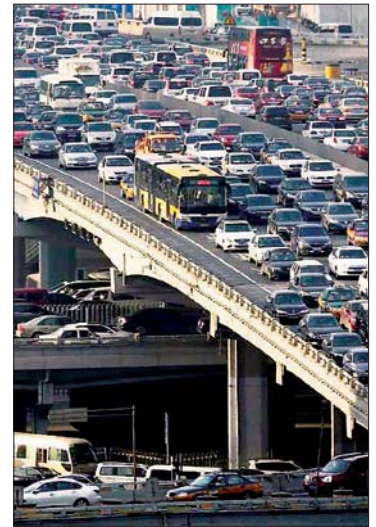

هفته نامه «طهران شهر» کارنامه خالی ۱۰۰ روزه «محمدعلی نجفی» را منتشر کرد:

پایتخت در دو راهی

ماندن یا رفتن آقای شهردار!

است. البته تا امروز، شهردار تهران لایحه خاصی (به جز چند مورد) به شورا ارسال نکرده است که میزان موافقت و مخالفت شورا بر اساس آنها سنجیده شود. از این رو، در این بخش کارنامه «جغفی» غیر قابل قبول است.

بخش نامه های موسوم به بخش نامه «ضد فساد»

اگر امروز از شهردار تهران این سوال پرسیده شود که مهمترین دستاوردت در این مدت چه بوده است؟ احتمالا به این دو بخش نامه در حوزه معماری و شهرسازی اشاره خواهد کرد. بنده در همان زمان صدور این بخش نامه ها یادداشت مفصلی به صورت فنی نوشته و ابعا آنرا تشریح کردم. امروز، بعد از گذشت چند ماه معلوم شده است که کار کرد اصلی این بخش نامه ها توقف جریان درآمدی به شهرداری و بلا تکلیفی برخی از مردم بوده است. البته نباید منکر این شد که در سطوحی و برای برخی افراد خاص امکان فساد از بین رفته است. اما به نظر می رسد، عملا در فرایند تهاوت "کار گزار" حذف شده است و "سازمان املاک شهرداری" این کار را بر عهده گرفته است. حتی شنیده شده است که در همین سباز و کار جدید نیز، برخی امور مانند سابق امکان انجام و پیگیری دارد (برای افراد با روابط خاص). البته، تصور من این است که با این روند درآمدی در شهرداری، احتمالاً در آینده نزدیک تاگزیر از عدول از این بخش نامه ها خواهند شد، گرچه اخیراً اصلاحیه ای در این خصوص صادر و به مناطق ابلاغ نموده اند. در یک نگاه منصفانه، بخش نامه هایی از این اقدام قابلیت دفاع دارد.

لوايح ارسالى به شورا

یکی از معیارهای قضاوت راجع به عملکرد در شهرداری، کیفیت و کمیت لوايح ارسالى برای شورا جهت تصویب می باشد. در طی این مدت شهرداری سه لایحه به شورا ارسال کرده است.

۱- لایحه کمک به زلزله زدگان کرمانشاه که در واقع این لایحه نیز بعد از طرح الزام شورا به شهرداری، تهیه و ارسال شد.

۲- لایحه درخواست معرفی دو عضو شورا جهت کمیته سرمایه گذاری شهر تهران که شورا به این لایحه رای مثبت نداد.

۳- لایحه دوقوریتی "بخشودگی و تقسیط بدهی واحدهای تجاری و اداری که اقدام به تئیتیب (بخوانید خلاف پروانه ساخت و مقررات طرح تطبیلی) تا سقف ۳۵ درصد (بخشودگی) و جایزه خوش حسابی"

در خصوص این لایحه چندین نکته قابل توجه است:

الف - شأن و جایگاه شهرداری و شورای مردم شهر، حفاظت از اموال مردم و شهر است. فرض کنید که فردی در محدوده "میراماد" ملک خود را به کاربری تجاری تئیتیب کرده است. اگر هر متر این تئیتیب ۴ میلیون تومان عوارض داشته باشد، معادل یک میلیون و چهار صد هزار تومان آن بر اساس این پیشنهاد بخشیده می شود.

حال اگر میزان مترهای این سری املاک را در این عدد ضرب کنید به یک عدد میلیاردی خواهید رسید. بلا ساقیمت عوارض اداری در منطقه ۳ متری حدود ۲ میلیون تومان است (تبدیل مسکنی به اداری و تئیتیب آن) که ۲۵ درصد آن معادل ۷۰۰ هزار تومان می شود. استدلال شهرداری در ظاهر این است که شهرداری زودتر به نقدینگی می رسد و کمبود نقدینگی موجود را جبران می کند. اگر این استدلال را بپذیریم، باید بر اساس یک معیار اقتصادی عادلانه همراه باشد.

اگر نرخ سود بانکی و یا حتی نرخ مصوبه قبلی شورا (۲۳ درصد) ملاک قرار گیرد، باز هم با عدد ۲۵ درصد، فاصله ۱۲ درصدی دارد؟! چه کسی این حق را به شورا و شهرداری داده است که بدون بحث، بررسی استدلال موافق و مخالف و لحاظ منافع مردم و شهر این ۱۲ درصد اضافی را بذل و بخشش نماید.

ب - مگر شهرداری با تبلیغات فراوان بحث "تئیتیب ها" در دوره قبلی مدیریت شهرداری را به چالش کشید و آنرا یکی از مبادی فساد در گذشته ندانست؟ آیا این لایحه و بخشودگی تئیتیب ها "چراغ سبز نشان دادن" به گسترش تئیتیب ها و خلاف در شهر نمی باشد؟

ج - بررسی امار و ارقام نشان می دهد که بیشترین سود را از این لایحه، برخی گروه های خاص خواهند برد، در حالی که توده مردم و شهر بازنده اصلی این مصوبه خواهند بود.

لایحه فوق جدی ترین و در عین حال خطرناکترین لایحه ای (چون میزان بذل و بخشش از جیب مردم در نتیجه این لایحه میلیارد ها تومان می شد) بود که توسط معاونت اقتصادی شهرداری برای نجفی آماده شده بود. وی آنرا به شورا ارسال کرد. خوشبختانه با آگاه سازی که توسط مطبوعات و رسانه ها صورت پذیرفت، شورا این لایحه را رد کرد.

در جمع بندی نهایی در این بخش، نمی توان نمره بالایی به «جغفی» داد.

بافت فرسوده

آقای شهردار در مه راه اعلام کرد: «برای حل مساله بافت فرسوده با کمک وزارت مسکن و شهرسازی طرح جدیدی آماده کرده ایم». بعدا در مصاحبه ای مجدداً گفت: «طرح پلاک به پلاک طرح مناسبی نیست، و طرح محله به محله را دنبال خواهد کرد». در یکی از جلسات شورا، معاون وی از این طرح رمزگشایی کرد. ظاهراً مبنای اصلی این طرح (بازسازی «محله به محله» به جای «پلاک به پلاک»)، وعده و قول یکی از مقامات عالی رتبه دولتی است. آگاهان حوزه اقتصاد از وضعیت بودجه عمرانی دولت خبر دارند، به خوبی میدانند که چشم انداز روشنی در این زمینه وجود ندارد!

همین آقای معاون چند جلسه بعد در شورا گفت: «در صورت ادامه تامین منابع مالی به روال کنونی، ظرف ۲۰ سال مساله بافت فرسوده در تهران حل خواهد شد» قابل توجه بود. این عبارت، بدین معناست که با توجه به فرسوده شدن ساختمان های جدید در طی ۲۰ سال آینده (متوسط عمر مفید ساختمان در ایران)، عملاً تهران تا پایان تاریخ، مساله بافت فرسوده آن حل نخواهد شد. به باور بسیاری از کارشناسان این حوزه، طرح «محله به محله» شکست خواهد خورد، اما در حال حاضر، بدون قضاوت قطعی راجع به آن، می توان آنرا "وعده" آقای شهردار به حساب آورد.

روش تامین مالی مترو

یکی از شعارهای شهردار تهران موضوع تامین مالی مناسب و با کیفیت برای پروژه های شهری، مخصوصاً مترو بوده است. نجوی تامین مالی که توسط مدیریت قبلی پیگیری و انجام می شد، عملاً مورد انتقاد و نکوهش این تیم جدید بوده است. انتظار می رفت در این بخش، شاهد ابتکارات جدیدی در حوزه جذب سرمایه و تامین مالی باشیم، اما یکی از معاونین آقای شهردار خواسته یا ناخواسته، در یکی از جلسات شورا گفت: «برای تجهیز خط ۷ مترو، زمینى را به بانک شهر واگذار کرده ایم».

به نظر می رسد، تیم جدید، علیرغم همه ادعاها و شعارها ناگزیر است به دلیل کمبود منابع درآمدی، همان روش های مسابق که عسارت از "فروش زمین و آسمان شهر است" است، ادامه حیات دهد. گرچه بر این مساله خرده ای نمی توان گرفت، اما این نحوه از عملکرد (طرح شعارهای شیک!) را به یغی با افکار عمومی میتوان تلقی کرد.

در آمد پایدار

واقعیت این است که شهرداری تهران حجم بالایی بدهی دارد و عمق مسائل و مشکلات آن پیچیده و متنوع است. در موضوع درآمد های پایدار، تیم کنونی روی کمک دولت محاسبه کرده و نسبت به کمک دولت خوش بینی بالایی داشتند که با تصویب بودجه سال ۹۷ در دولت، عملاً آرزوهای خود را بر باد رفته می بینند. راه دیگر کسب درآمد های پایدار نیز به نوعی منضم فساد آوردن به مردم است که این نیز، نه به مصلحت است و نه امکان عملی دارد. از این رو شهرداری ناگزیر است تا اطلاع ثانوی به همین روش کنونی ادامه دهد.

وعده ها

شهردار تهران در طی این مدت یکسری وعده ها نیز داده است که عملاً محقق نشده اند. در زیر بخشی از آنها می آید:

۱- ارائه اطلاعات املاک نجومی به افکار عمومی

۲- قرار دادن اطلاعات قرار دادهای بالای یک میلیارد تومان بر روی سایت شهرداری تا پایان آذرماه!

۳- وعده اصلاح طرح "برج باغ"

۴- راه اندازی باشگاه مشاوران

۵- ارائه طرح "محله مجوری" برای واگذاری امور محله به مردم

نسبت و نوع مواجهه

بار رسانه ها و منتقدین

بدون شک در ابر شهر تهران باید وجود و اثر گذاری مخالفین و منتقدین را برای اعتدال و توسعه شهر به رسمیت شناخت. به نظر می رسد که تیم رسانه ای، روابط عمومی و حتی شخص شهردار تهران، دقیقاً همان روش هایی را اتخاذ می کنند که مدیریت سابق شهرداری تهران در مواجهه با رسانه ها و مخالفین داشت.

آن تجربه، اکنون پیش روی ماست و نتیجه آن معلوم شده است! شهردار تهران مدتی قبل با تبلیغات فراوان، موضوع پس گرفتن شکایات شهرداری در دوره «قالیباغ» را به عنوان نشانه و علامتی از برخورد مناسب و دموکرات منشانه با رسانه ها و مخالفین تبلیغ کرد. واقعیت این است که بخشیدن مخالفین و منتقدین «قالیباغ» که همان دوستان خودشان می شوند، هنر نیست. هنر این است که فضا و امکان حضور و بروز همه رسانه ها با تفکرات و سلاخ مختلف توسط شهرداری به رسمیت شناخته شود. بدین روش منتقدین خود هنر و شایسته تبلیغ و تمجید است. در این حوزه، نشانه های خوبی به چشم نمی خورد.

مدیر موفق

نجفی در زمان ارائه برنامه خود برای تصدی شهرداری تهران گفت: «مدیر خوب این است که استراتژی و مدیریت خوب داشته باشد، اینکه تا صبح تا شب بپاید، اما راندمان کاری زیر پنجاه درصد باشد در دست نیست. آیا بیل گیتس و مدیران موفق مدیریت موفق داشتند یا از صبح تا شب سر کارند؟»

امروزه، به راحتی می توان از این سخنان بیل گیتس تهران رمزگشایی کرد. احتمالاً راندمان بالای کاری ایشان توجیه مناسبی برای عدم حضور در موضوعات میدانی و عملیاتی شهر تهران (مانند زلزله اخیر و...) می باشد! بنده بر این باورم که فرایند انتخاب شهردار تهران از ابتدا توسط شورا فرایند صحیح و درستی نبوده، اما به هر حال هر چه بوده، بر تهران تحمیل شده است. اکنون وظیفه شورا است که کارنامه «جغفی» را ارزیابی، دآوری و بازخوانی مجدد نماید، چرا که گاهی زود، مدیر می شود!

انرژی انباشته شده در گسل های تهران خطر آفرین است

رئیس بخش زلزله مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی از وقوع ۵۰ زلزله کوچک در گسل ملارد طی یک ماه و نیم گذشته خبر داد و گفت: با این وجود، اینها سبب نمی شود که گسل های تهران را گسل فعال بنامیم. شب گذشته رئیس شوروی شهر تهران در برنامه زنده تلویزیونی جهان آرا درباره زلزله پایتخت گفت: تهران به طور متوسط روزانه ۱۰ زلزله دارد.

این در حالی است که بسیاری از زلزله شناسان و زلزله پژوهان معتقدند بیش از ۴ دهه است که گسل های تهران فعالیتی نداشته اند که همین مساله، سبب تجمع انرژی لایه های درونی زمین شده است؛ این انباشت انرژی، خطر آفرین خواهد بود.

علی بیت الهی، رئیس بخش زلزله مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی در گفت و گو با خبرنگار مهر درباره فعال بودن یا غیر فعال بودن گسل های تهران اظهار داشت: در ۲۵ سال گذشته در گسل ماهدشت در حوالی ملارد (نقطه ای که کانون زلزله چهارشنبه شب هفته گذشته در تهران بود) ۹۰ زلزله کوچک رخ داده که ساکنان این منطقه و حتی شهروندانی که روی همین گسل سکونت دارند هم آنها را احساس نکرده بودند.

وی ادامه داد: در همین یک ماه و نیم گذشته نیز در همین منطقه (گسل ماهدشت در ملارد) ۵۰ زلزله کوچک رخ داده بود اما هیچ کدام از آنها سبب نمی شود تا گسل های تهران را گسل فعال بنامیم.

رئیس بخش زلزله مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی با بیان اینکه در ۴۰ تا ۵۰ سال گذشته در گسل شمال تهران با توجه به اینکه گسل جوان و لرزه خیزی است، ولی زلزله کم مشاهده شده است، تصریح کرد: این موضوع در خصوص سایر گسل های اطراف تهران شامل گسل های ری، نیاوران، اشتهار، پاکدشت و ... نیز صدق می کند و فعالیت لرزه ای مهم در آنها مشاهده نشده است که این، بسیار خطرناک است.

وی درباره اظهارات محسن هاشمی که گفته بود تهران هر روز ۱۰ زلزله دارد، گفت: منظور رئیس شوروی شهر تهران، زلزله های خرد هستند که اصلا در محاسبات لرزه نگاری مورد بررسی قرار نمی گیرند؛ ضمن اینکه در صورتی می توان این تعداد زلزله را پذیرفت که منظور از تهران را خود شهر یا حومه آن تا شعاع ۱۰۰ کیلومتری در نظر گرفت. ولی گسل شمال تهران که در حریم شهر قرار دارد، زلزله قابل توجهی ندارد.

«طهران شهر» بررسی می کند:

ریل گذاری شورا به مقصد «ناکجا آباد»

جلسات شورا بر مدار تکرار

نیاز شورا به تغییر جهت محتوایی

تذکرات بی رمق شورا!

گزارش کمیسیون شهرسازی حرف تازه ای نداشت

جمع آوری سخنان «سالاری» در یک گزارش!

توزیع ناعادلانه سرانه های خدماتی در شهر تهران

در خواست های تاریخ مصرف گذشته

یادآوری به شورایی ها! جنگ سرد میان شورا و شهرداری تمام شده!

چهره های «موثر و مفید» جلسه سی ام.....

عابدین سالاری اسکر سردبیر هفته نامه «طهران شهر»: زمانی که جلسات شورا بر مدار تکراری خاصیت می چرخد، یافتن تیترو مناسب برای «متن تحلیلی محتوایی» هر جلسه قدری سخت میشود. امروز، یکی از اعضای شورا تغییراتی با مضمون: «ریل گذاری اولیه ما جای نادرستی قرار می گیرد» در زمان بررسی یک طرح به کار برد. با عارت گرفتن از همین تغییر، می توان گفت که شورا در ریل حرکت می کند که ماحصل و خروجی جلسات آن کارکرد «حل مساله» و «حل مشکل» از شهر "بر مساله" تهران را هنوز نیافته است. به عبارت دیگر، شورا نیازمند تغییر محل و محتوای «ریل» حرکتی خود است. جلسه سی ام (۲۶ آذرماه) فاقد کیفیت های لازم بود. در زیر مبانی این ادعا آمده است.

الف: تذکرات (۹ دقیقه)

تذکر «به عنوان ابزار نظارتی شورا، چنانچه در چهار چوب اختیارات قانونی»، «فاطر به طرح مسئله و مشکلی در شهرداری»، «حل مساله ای از شهر»، «هدف قرار دادن مشکلات واقعی مردم» و «مبارزه با فساد و رانت» باشد. تذکر «موثر و مفید» از زبانی می شود. بر این اساس، تذکرات امروز رمق چندانی نداشت. تذکر «حق شناس» (عذر خواهی از مردم تهران بابت کتک کاری دستفروش توسط نامورین شهرداری) و در خواست «مسجد جامع» برای تعیین تکلیف برگزاری نمایشگاه کتاب در محل شهر آفتاب به دلیل کار کردهای فرهنگی می تواند، قابلیت ارزیابی حداقلی داشته باشد.

ب: گزارش کمیسیون معماری و شهرسازی (۶۵ دقیقه):

به روال چند جلسه اخیر شورا (روسای کمیسیون های شورا ماموریتها، رویکردها و راهبردهای کمیسیون خود را در محن شورا ارائه کردند)، رئیس کمیسیون معماری و شهرسازی (آقای سالاری) گزارش خود را در حوزه معماری و شهرسازی ارائه کرد. این گزارش، به نوعی تکرار آن چه بود که بارها توسط وی در رسانه ها مطرح شده بود، اما از آنجائیکه بخش عمده ای از جلسه امروز را به خود اختصاص داد، بخشی از آنرا که حساسیت اجتماعی دارد، اشاره می کنم. در بخشی از این گزارش آمده بود: «در مجموع بر اساس سرانه های طرح جامع و همچنین بر آورد جمعیت در قاطع طرح (۱۸۹،۵۰۰ هکتار) خدمات در شهر تهران مورد نیاز است که در قیاس با خدمات موجود (۱۳۰۴۵ هکتار حدود ۵۹۰۰ هکتار) کمبود فضای

خدماتی وجود دارد. این عدد نشان می دهد که وضعیت سرانه های خدماتی در تهران غیر قابل قبول است. این در حالی است که برآکنش و نحوه ی توزیع همین خدمات موجود نیز نامتوازن و ناعادلانه است، به نحوی که در بسیاری از محلات تهران (مخصوصا محلات محروم آن؛ بیش از ۶۳ محله) میزان برخی سرانه های خدماتی صفر و یا در حداقل ممکن است. در جمع بندی نهایی این بخش از دستور جلسه امروز، نمی توان آنرا واجد ارزیابی مثبت تلقی کرد.

ج: «طرح الزام شهرداری به گزارش میزان تحقق طرح تفصیلی» (۳۵ دقیقه):
بر اساس این طرح، شورا از شهرداری میخواهد که «میزان انطباق پروانه های صادره با مفاد طرح تفصیلی»، «میزان انطباق پایان کارها با مفاد طرح تفصیلی»، «میزان تحقق سرانه های خدماتی ۷ گانه»، «جمعیت پذیری شهر تهران» و «میزان تحقق طرح های موضعی و موضوعی» را ظرف سه ماه ارائه دهد.

به نظر میرسد اساسا در پس این مدال در خواست ها یک ذهنیت گذشته گرا یا ناهنجار وجود دارد. در ادوار گذشته، مخصوصا در دوره شورای چهارم یکی از کشمکش های بخشی از شورا با مدیریت شهری سابق در ارائه دادن اطلاعات در این حوزه بود. واقعیت این است شهر دار تهران تغییر کرده است و شورا نیز حداقل به لحاظ سیاسی همسویا آن است. از این رو، قانونگذاری و مخصوصا طرح های مطرح شده در شورا نباید در فضای جنگ سرد آن مقطع سامان یابد. از طرف دیگر، فلسفه طرح های فوریت دار در شورا در حال تبدیل شدن به سر نوشت غم انگیزی است. همانگونه که معاون شهردار تهران در این جلسه گفت: «به طور طبیعی و قهری شهرداری در زمان فرایند بازنگری طرح تفصیلی باید و ناگزیر است که عملکرد طرح را در دوره اجرای آن، مطالعه و آنالیز نماید و طبیعا آنرا به شورا ارائه کند. از این رو، ضرورت مطرح کردن این طرح و گرفتن وقت شورا قابل فهم نیست. نتیجتا نمی توان این بخش از دستور جلسه را واجد مختصات مثبت دانست.

هفته نامه
پدیدار
سیاسی اجتماعی فرهنگی

صدای
محلله های
تهران است

آگهی خود را به ما بسپارید
۸۸۳۱۲۵۹۷

«طهران شہر» بررسی می‌کند:

معزل تذکر در شورا، وقتی یک جای کار می‌لنگد تئوریسین‌های ملی به فکر ساماندهی کف خیابان‌های تهران باشند!

جلسه سی و یکم با یک تذکر مفید!

۳ دقیقه مفید شورا؛ تذکر در خصوص قطع درختان کهنسال «سعادت آباد»

موضوع گیرهای هیجانی در خصوص آلودگی هوا!

توپ آلودگی هوا سرگردان میان دولت و مدیریت شهری گذشته

نیاز به دو تغییر در تذکرها، شورا، حرکت از تذکرها شیک رسانه‌ای به سمت تذکرها مفید!

هدف تذکرها، شورا، شهرداری باشد، لزوم نظارت دقیق، عادلانه و عملیاتی بر شهرداری

تغییر لحن آقای معاون، حرکت به سوی برنامه‌های عملیاتی، زمان بندی برنامه‌ها فراموش نشود

گره بافت فرسوده باز نخواهد شد، ابهام در عملیاتی شدن برنامه‌های شهرسازی

چهره‌های «موثر و مفید» جلسه ۳۱ام.....

رابر تن ساختار شهرداری بدون ملاحظات همسویی سیاسی با شهردار بنوازد. (در شرایط فعلی، همین که شهرداری نظارت شورا را ببیند و به آن تن دهد، هت‌تر بزرگی است، تا چه برسد به نظارت شورا بر سایر دستگاه‌ها). اگر این دو اتفاق بیفتد در درجه اول، بخشی از معضل مردم حل شده، از طرفی دیگر معضل رئیس شورا بر طرف خواهد شد.

ب: گزارش معاونت معماری و شهرسازی تهران (۷۲ دقیقه):

دو هفته قبل، معاون معماری و شهرسازی در جلسه شورا گزارشی ارائه کرد که با طوفان انتقادات تند اعضا شورا مواجه شد. آقای معاون بر خلاف جلسه قبل، امروز بسیار عملیاتی و متواضعانه سخن گفت.

آنچه وی به عنوان برنامه‌های این حوزه مطرح کرد، تکرار برنامه‌های رو‌تین معاونت بود که قبلاً در اسناد فراستنی مانند برنامه دوم توسعه آمده بود.

اعضا شورا، باید به جای ذوق زدگی به خاطر سخنان امروز آقای معاون، ایستادگی زمان بندی شده «همه مواردی که وی در حوزه معماری و شهرسازی وعده داد، تهیه و از شهرداری حساب‌کنی دقیق کند و سپس بر اساس آن نسبت به عملکرد این حوزه قضاوت نماید.

نکته و سؤال اساسی این است که آیا متنی که آقای معاون تحت عنوان برنامه خواند، اعتقاد ایشان است و آنها را عملیاتی خواهد کرد؟ یا اینکه فشارها و انتقادات اعضای شورا در مورد عملکرد وی و برخی انتصباتش دلیل ارائه این برنامه بوده است؟

این میان همه مباحثی که آقای معاون مطرح کرد. این عبارت که «در صورت ادامه تأمین منابع مالی به روال کنونی، ظرف ۲۰ سال مساله بافت فرسوده در تهران حل خواهد شد، قابل توجه بود. این عبارت، بدین معناست که با توجه به فرسوده شدن ساختمان‌های جدید در طی ۲۰ سال آینده متوسط عمر مفید ساختمان در ایران، عملیات تهران تا پایان تاریخ، مساله بافت فرسوده آن حل نخواهد شد.

این رو، از زوایه مفید بودن این بخش از دستور جلسه، برای مردم و شهر، نمیتوان به آن نمره‌ای یا اختصاص داد.

این نگاه‌های ساده انگارانه حتی در میان افراد عادی هم خردیدار ندارد تا چه برسد به اینکه به عنوان راهکار حل مساله به آنها تکرار می‌شود. حقیر بر این باورم، شورا باید در حوزه «تذکرات» دو تغییر اساسی دهد: یکی اینکه از تذکرات «شیک»، «رسانه‌ای» و «تویینی» به تذکرات در خصوص واقعیت‌های ملموس و سخت «کفیت پایین زندگی در شهر تهران»، «محل‌ات مردم کف خیابان برسد، دوم اینکه، نقطه هدف (اصابت) تذکرات خود را شهرداری تهران قرار داده و از حال و هوای جنگ سرد گذشته بیرون آمده و سلاقی نظارت دقیق، عادلانه و عملیاتی

این تذکرات را چگونه به این و اون و بر فرستم.» این عبارت؛ یعنی اینکه «یک جای کار می‌لنگد» و «آهنگ عبارت تست از قلم شعاری، ایدئولوژیک و هیجانی از دامنه تأثیر گذاری» و «حوزه اختیارات و عمل شورا شہر»، یعنی اینکه، احتمالاً تا اطلاع ثانوی زمان می‌برد که برخی اعضا از قامت تنور بسین‌های ملی خارج شده و به ساماندهی حوزه مسائل ملموس و عینی شہر بپردازند، و دوم اینکه، اگر این عضو محترم، تذکرات اینجینی دوستان را، از زاویه نگاه یک کارشناس حرفه‌ای بررسی کند، قطعاً با این قضاوت می‌رسد که

عابدین سالاری اسکر، سر دبیر هفته‌نامه «طهران شہر»؛ جلسه سی و یکم شورا (۲۸ آذر ماه) صرفاً یک تذکر مفید در خود داشت، مابقی اوقات جلسه، جای طرح و بحث‌شان سخن علنی شورا نیست. جزئیات تحلیل محتوی در زیر می‌آید.

الف_ تذکرات: (۲۳ دقیقه)

«تذکر» به عنوان ابزار نظارتی شورا، چنانچه در چهارچوب «اختیارات قانونی»، «ناظر به طرح مسئله و مشکلی در شهرداری»، «حل مساله‌ای از شہر»، «هدف قرار دادن مشکلات واقعی مردم» و «مبارزه با فساد و رانت» باشد، تذکر «موثر و مفید» ارزیابی می‌شود.

از ۲۳ دقیقه اختصاص یافته به تذکرات، تنها ۳ دقیقه که متعلق به بخشی از تذکر خاتم «صدر اعظم نوری» (اعتراض به قطع درختان کهنسال در یک پلاک ثبتی متعلق به بنیاد جانیازان و مستضعفان واقع در سعادت آباد) بود، قابلیت ارزیابی مثبت و موثر داشت. در جلسه امروز دو عضو دیگر شورا در خصوص آلودگی هوا متن‌های طولانی قرائت کردند، به نظر می‌رسد فشار رسانه‌ای چند روز اخیر به روی شورا به دلیل سکوت در خصوص آلودگی هوا تهران، سبب این موضع گیرهای هیجانی امروز شد. حقیقت تلخ این است که در دوره مدیریت قبلی شهرداری و شورا همیشه توپ را به زمین دولت می‌انداختند که دولت اختیار حل آلودگی هوا و منابع مالی لازم را به شهرداری نمی‌دهد.

در دوره جدید هم توپ در زمین مدیریت قبلی شهرداری انداخته می‌شود. به عبارت دقیق‌تر، در همه این سالها صورت مساله که عبارت است از وضعیت و خستناک آلودگی هوا در تهران، عملاً پاک شده است، تنها تفاوت در ادوار مختلف، در فشارهای رسانه‌ای متفاوت است که در کم و زیاد شده است. از این رو، مجموعه مباحث شعاری در این زمینه فاقد کمترین ارزش در نزد افکار عمومی است. نکته قابل توجه دیگر در جلسه امروز، ادعای یک عضو شورا با این مضمون: «شبهه تذکرات دوستان با قابل متفاوت است، این تذکرات به دستگاه‌های دیگر هم فرستاده شود». بود.

این ادعا با واکنش طنز آمیز رئیس شورا مواجه شد، رئیس شورا گفت: «معزل تذکر در دفتر رئیس شورا بوجود آمده است که

در کوه با یک استاد دانشگاه مطرح شد:

ایمنی ساختمان‌ها

از زلزله بم تا زلزله کرمانشاه

مختلف در مقیاس کمتر از ۵۰۰۰ شناسایی نشده است. در حقیقت هنوز یک نقشه دقیق از یک باندم شتاب‌ارزه خیزی افقی تهران را نداریم. همچنین زیرساخت‌های شهری در بدترین وضعیت ممکن هستند و هنوز تهرانی‌ها یک شبکه فاضلاب مدرن و پاسخ‌دهنده ندارند.

● **کسلی‌های بزرگ تهران را از نادانمیریم**
● **بیش از ۴ میلیون تهرانی در منطقه شهری ساکن هستند**

این کارشناس حوزه شهری بالاشاره به این‌که سه گسل اصلی بزرگ تهران شامل گسل مشاء، تهران و ری در فاصله کمتر از ۱۵ کیلومتری شهر تهران واقع شده‌اند، گفت: از یاد نبریم که بخش عمده‌ای از ساخت و سازهای تهران فعلی در مناطق ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳ قرار گرفته‌اند که بیشتر از سه میلیون تهرانی در آنجا زندگی می‌کنند. همچنین فراموش نکنیم که نظارت اصولی بر ساختمان‌ها صورت نگرفته و بعضاً پراهنه‌هایی که برای ساخت صادر شده‌اند، غالباً بدون توجه به نبعات تخریبی و آسیب‌پذیری ساختمان‌ها بوده است. وی در ادامه همچنین از کشورها که بافت‌های شهری جاگویی استقرار امکانات امدادی نیاکنند، کمپین‌های امداد و نجات را در پارک‌ها مستقر می‌کنند و حتی در بعضی کشورها مانند سوئیس نیز واحدهای مدیریت بحران در زیر ساختمان‌ها تعبیه می‌شود. این اتفاق‌ها از انفجارهای اتمی تا زلزله را پاسخگو هستند.

● **چلوگیری از جوانمرد شدن ساختمان‌ها**
● **عدم استفاده از مصالح چینی تقلبی در ساختمان‌ها**

حیبی تعیین ظرفیت توسعه شهر و منطقه از اقدامات مؤثر در کاهش خسارت به شهرها در هنگام وقوع بحران دانست و گفت: با ایستایی کلان شهرها بررسی و کشش جمعیت آنها مشخص شود در حقیقت با ایستایی آستانه جمعیت پذیری هر کلاتر شهر مشخص شود و بیش از گنجایش بارگذاری شهری، همچنین با ایستایی تبیین قوانین و نظارت دقیق بر آن قوانین به درستی صورت گیرد. زیرا در حال حاضر مشکل کمبود قوانین نیست اما نظارت بر آن قوانین وجود ندارد.

وی همچنین به بازنگری در وظایف فعلی سازمان‌ها و نهادهای مربوطه، مشکلات میان نظام مهندسی و شهرداری، بازنگری در هزینه‌های اضافی مربوط به بروکراسی اداری ایجاد فضاهای امداد و نجات در داخل شهرها، بازنگری در ضوابط و مقررات فعلی، نظارت بر مصالحی که در ساختمان‌ها استفاده می‌شود، عدم استفاده از مصالح چینی تقلبی در ساختمان‌ها و چلوگیری از جوانمرد شدن برخی ساختمان‌ها اشاره کرد و گفت: در بعضی مناطق تهران ساختمان‌هایی با حداکثر سن ۱۰ ساله در حال جوانمرد شدن هستند. به دلیل اینکه این ساختمان‌ها چهار طبقه بوده و شهرداری مجوز ساخت شش طبقه به آنها می‌دهد. بنابراین ساختمانی که می‌تواند ۲۰ سال دیگر نیز مورد استفاده قرار گیرد به دلیل سود بیشتر تخریب شده و به جای آن ساختمان شش طبقه جدیدی ساخته می‌شود.

این استاد دانشگاه در پایان صحبت‌هایش گفت: توسعه نسل‌گانه حمل و نقل عمومی نیز اهمیت بسیاری در مواجهه با بحران‌هایی مانند زلزله دارد به طوری که هر چه زیرساخت‌های حمل و نقل بیشتر شود امکان امداد رسانی به بیشتر خواهد شد. چرا که با حجم کمتر از ترافیک عبوری، یکشنبه و ترافیک‌ها مواجه خواهیم بود. گفت: تهران حدود ۲۲ درصد سطح شیب‌کار تپلی اصلی و فرعی است ولی همیشه دچار ترافیک شدید است و علت این است که مضاف بر نبود سلسله مراتب پهنه، تراکم بالای جمعیت و مکان‌گزینی نامناسب کاربری‌ها از نظام حمل و نقل عمومی و پیشرفت‌های بر خودرسان نیست. کلاتر شهری مانند تهران در سال ۲۰۱۷ هزار نفر خط متروی آن فعال نشده است در حالی که خط متروی لندن که از منظر احتمالی تهران برابری می‌کند برای سال ۱۹۰۰ میلادی است.

در طرح جامع ۱۳۴۷ تهران، پنج ذخیره گاه بزرگ برای تهران شامل پارک سرخه حصار، پارک لویزان، پارک پردیسان، پارک چیتگر و اراضی عباس آباد به عنوان تنفس گاه در نظر گرفته شده است. اظهار کرد این پارک‌ها هم اکنون نیز به عنوان تنفس گاه‌های اصلی شهر شناخته می‌شوند و می‌توانند هنگام وقوع حوادثی چون زلزله نیز محلی باشند تا مردم به طور موقت در آن مناطق اسکان یابند و کمک‌های اولیه را دریافت کنند.

● **سرخه حصار، لویزان، پردیسان و پارک چیتگر تنفس گاه‌های اصلی تهران**

این استاد دانشگاه با بیان اینکه در طرح جامع ۱۳۴۷ تهران، پنج ذخیره گاه بزرگ برای تهران شامل پارک سرخه حصار، پارک لویزان، پارک پردیسان، پارک چیتگر و اراضی عباس آباد به عنوان تنفس گاه در نظر گرفته شده است، اظهار کرد این پارک‌ها هم اکنون نیز به عنوان تنفس گاه‌های اصلی شهر شناخته می‌شوند و می‌توانند هنگام وقوع حوادثی چون زلزله نیز محلی باشند تا مردم به طور موقت در آن مناطق اسکان یابند و کمک‌های اولیه را دریافت کنند. البته اراضی عباس آباد امروزه کارکرد خود را از دست داده و ساخت و سازهای بسیاری در آن صورت گرفته است که در درجه اول نهادهای اداری دولتی و عمومی و بانظامی و مذهبی هستند. وی خاطر نشان کرد: بر اساس مطالعات سال ۷۹ شرکت جایکا، با وقوع زلزله هفت ریشتری در تهران حدود ۳۰۰ هزار تا یک و نیم میلیون کشته خواهیم داشت. در حقیقت آنها معتقدند که سه گسل مشاء، شهرداری و تهران بزرگ که تهران را محاصره کرده‌اند بر حسب اینکه کدامیک در ابتدا فعال شوند و بر حسب دوری و نزدیکی آنها حدود ۳۰۰ هزار نفر تا یک و نیم میلیون نفر در تهران کشته خواهند شد. حتی معتقدند که نظام مدیریت بحران قادر نیست حتی جنازه‌ها کشته‌ها و مجروحین را مدیریت کند.

● **اطلاعات دقیقی از گسل‌های تهران در دست نیست**
● **تهرانی‌های یک شبکه فاضلاب ندارند**

به گفته وی، در شهری مانند شهر تهران هر چه پارک‌های بیشتر و تراکم جمعیتی بالاتر رود خسارت نیز بیشتر خواهد شد. به عبارت دیگر حدود شش برابر ظرفیت قابل تحمل تهران بر روی آن بارگذاری شده است که امری خطرناک است. از طرفی سوله‌های بحران نیز به درستی مدیریت نمی‌شوند به طوری که بسیاری از وسایل و مواد مصرفی از اجزای تاریخ مصرف ساقط و دور انداخته شدند و بعضی بر خلاف کارکرد اولیه به حوزه‌های اداری تبدیل می‌شوند.

● **مدیریت جزیره‌ای پاسخگوی بحران‌ها نخواهد بود**

این کارشناس حوزه شهری با بیان اینکه مدیریت جزیره‌ای پاسخگوی بحران‌ها نخواهد بود، گفت: بر اساس تصاویر ماهواره‌ای سال ۹۶ تا ۹۷ حدود ۱۷۰۰ هکتار زمین فضای سبز، باغ، اراضی خالی در شهر تهران از بین رفته و به جای آن ساختمان‌سازی شده است. در حقیقت بخش عمده‌ای از بی‌آب‌خیزی زمین در شمال و غرب تهران واقع شده‌اند. وی همچنین به اراضی عباس آباد نیز اشاره کرد و گفت: این اراضی به عنوان اراضی قلب تهران در نظر گرفته شده بودند؛ اما به دلیل سیاست‌های چانه‌ای شدن تهران، آن اراضی تبدیل به مصلی، استانداری، وزارت راه و شهرسازی، مترو، بنیاد مستضعفان و شد. در حالی که قرار بود اراضی عباس آباد در اختیار خدمات برتر و امدادی شهری قرار گیرد که متأسفانه کاربری بخش عمده آن تغییر کرد.

● **نقشه درستی از شبکه گاز رسانی شهری در تهران نداریم**

حیبی یکی از مشکلات اصلی تهران را زیرساختی دانست و تصریح کرد: نقشه درستی از شبکه گاز رسانی شهری در تهران نداریم. همچنین اطلاعات دقیقی از گسل‌های ریز تهران در دست نیست و هنوز شدت لرزه خیزی مناطق تهران را نمی‌دانیم. وی با اشاره به این‌که در تهران هیچ سیستمی برای اعلام خطر در زمان وقوع زلزله وجود ندارد، افزود: در تهران هیچ سیستمی برای اعلام خطر در زمان وقوع زلزله وجود ندارد. در تهران هیچ سیستمی برای اعلام خطر در زمان وقوع زلزله وجود ندارد.

تعداد شاید حدود کم‌تر از ۵۰۰ واحد، برپانه ساختمانی رسمی داشته باشند. زیرا اسکان غیررسمی بوده و خود به خود بر اراضی زراعی و باغی، روستایی قدیمی نایسز شکل گرفته است.

● **اعطای وام‌های کم بهره و بلاعوض به روستاییان به منظور نوسازی و بهسازی خانه‌هاشان**

این استاد دانشگاه با بیان اینکه اطلاع رسانی به جامعه از اقدامات مهمی است که با ایستایی انجام شود اظهار کرد: اقدام دیگری که در دولت قیبال آن را از مودیم این بود که بنیاد مسکن از طریق بانک عامل مسکن رقمی بین ۶ تا ۹ میلیون تومان در اختیار روستاییان قرار می‌داد که خانه‌هایشان را نوسازی یا بازسازی کنند و بخش عمده‌ای از این وام نیز بلاعوض بود. در حقیقت وام‌های کم بهره و بعضاً بلاعوض یکی از راه‌های نوسازی و بهسازی خانه‌های روستایی است. وی اضافه کرد: بنیاد مسکن و دهیاری‌ها نقش بسیاری دارند و اگر دهیاری‌ها و بخشدارهای را حمایت و تقویت کنیم تا در ساخت و سازهای روستایی نظارت حداقلی داشته باشند دیگر شاهد تخریب ساختمان‌ها در برابر حوادث نخواهیم بود. همچنین دفاتر شهری و روستایی استانداری‌ها باید نظارت کافی بر ساخت و ساز در روستاها داشته باشند. متأسفانه به علت فقر اقتصادی و اجتماعی نتوانستیم مسکنی برای روستاییان تأمین کنیم. در کمترین بحران موجود نتوانند حداکثر پاسخ‌دهی را داشته باشند.

● **بیش از ۹۰ درصد مسکن روستایی استحکام کافی ندارند**

حیبی بالاشاره به این‌که طبق نمونه‌گیری از مسکن روستایی در رقیتم که بیش از ۹۰ درصد مسکن روستایی استحکام کافی ندارند و در برابر زلزله بیش از ۶.۵ ریشتر تخریب خواهند شد، وام‌های بلاعوض و کم بهره به روستاییان به منظور نوسازی خانه‌هایشان می‌تواند یکی از راه‌های مقابله با تخریب ساختمان‌های روستایی باشد که در این میان بانک‌های عامل مناسب با پیشرفت پروژه این وام را پرداخت می‌کنند و این راه مانع از این می‌شود تا افراد وام‌های نوسازی را برای ا مصارف دیگر خرج کنند.

● **اراضی ذخیره شهری نیاز ضروری شهرها در مواقع بحران**

وی با بیان اینکه هر شهرداری باید «حجود» ۵۰ درصد ساختمان‌های مسکونی، «حجود» ۳۰ درصد شبکه‌های آب و ارتباطی و دسترسی «حجود» ۲۰ درصد نیز خدمات شهری داشته باشد که از این ۲۰ درصد هم با ایستایی سرانه مشخصه و برای آموزش، درمان، پارک و فضای سبز سرانه مشخصه تخصیص داده شود، اما داده: بخشی از اراضی که در شهر به شکل پارک و فضای سبز، فضاهای باز و استادبوم‌ها، تاسیسات و زیرساخت‌های شهری در می‌آند را هم می‌توان به عنوان اراضی قابل استفاده در هنگام زلزله و بحران‌های طبیعی در نظر گرفت.

● **تعبیه فضاهای امداد و نجات در شهرها**

حیبی تصریح کرد: با ایستایی تعداد اراضی به صورت ذخیره در شهر در نظر گرفته شوند تا امکان استقرار کاربری‌های پیش‌بینی شده در آینده در اراضی فراهم شود. همچنین لازم است فضاهای امداد و نجات نیز در شهر تعبیه شوند. اما از آنجایی که وجود دار این است که هر چه شهر اقتصادی‌تر، گران‌تر و ارزش زمین بالاتر باشد، مدیریت شهری نیز به همان میزان کم‌کاری می‌کند. عدم وقوع زلزله در دوره‌های ۳۰ و ۶۰ و حتی ۱۰۰ ساله متضمن عدم وقوع در آینده نزدیک نیست، بنابراین این ساخت و ساز در نزدیک دوری گسل، اراضی ذخیره شهری و فضاهای باز باید با هوشتندی تمام و در نظر گرفتن بحران‌های احتمالی همچون زلزله، نیاز به امداد و نجات جمعیت در معرض خطر دارد.

که در کوتاه‌ترین زمان ممکن همه مردم از آنچه اتفاق افتاده بود باخبر شدند، در حالی‌که در زلزله بم حدود ۹ ساعت طول کشید تا مردم از عمق فاجعه باخبر شوند. واکنش قابل تحسین مردم در زلزله کرمانشاه بار و باره بر سیستم‌های دولتی را کم کرد و در عین حال امداد رسانی را به نحو مناسبی در مراحل اولیه تأمین آب و غذا و... فرامه آورد. در حقیقت شبکه‌های اجتماعی می‌توانند با ایجاد بسیج مردمی و اطلاع رسانی بخشی از مشکلات را برطرف کنند. به گفته وی، افرادی در شهرهای کوچک به پروژه‌های عمرانی مانند مسکن مهر امید بسته‌اند تا با حداقل هزینه حداکثر ایمنی و نظام‌نامه بریزی اجزای برایشان ایجاد شود. در حقیقت آنها به نظام برنامه بریزی عمرانی و مسکن اقشار پایین دست اطمینان کرده‌اند و کمبود نظارت، کمبود بودجه و مصالح، حجم ساخت و ساز... نمی‌تواند چیزی را توجیه کند. همچنین برخی از خانه‌ها در روستاها نیز زلزله تخریب شده‌اند که با ایستایی مجدد نوسازی شوند. اما برخی ساختمان‌ها مانند مسکن مهر به گونه‌ای تخریب شده‌اند که مشخص نیست باید مقاومت‌سازی و یا به‌طور کلی تخریب شوند. مسکن‌های مهر در آینده به سکونتگاه‌های غیررسمی و فقیر تبدیل خواهند شد.

حیبی تصریح کرد: مسکن مهر از پروژه‌هایی است که باید با جداری و استقامت بیشتری در ارتباط با چنین مسائلی از خود نشان دهد. زیرا «۱۸ بین‌نامه» ۲۸۰۰ «مختص به طرحی

ساختمان‌ها را برای مقاومت در برابر زلزله روی آنها پیاده شده است. اما مکان‌هایی با مصالح برای ساخت این مسکن، هزینه پایین اجرا نداشتن نظارت، پهنه سازمان‌های دولتی و نظام مهندسی و در عین حال نداشتن تعهد اخلاقی برخی از مهندسان و تأخیر تعدادی از مردم در پرداخت بدهی و آوردن شخصی مسکن مهر باعث شده است تا پدیده‌ای به اسم مسکن مهر اجتناب‌ناپذیر و وجود آید. مسکنی که پیش‌بینی می‌شود در آینده به سکونتگاه‌های غیررسمی و فقیرنشین خواهد شد.

با انوع معضلات خدماتی و اجتماعی تبدیل شده و به جای آنکه فرصتی برای توسعه کشور با تکیه بر مسکن اجتماعی و انبوه‌فرا و دک‌های پایین دست باشد، به تهدیدی تبدیل خواهند شد. وی ادامه داد: با ایستایی آئین نامه ۲۸۰۰ از ارتباط با ساخت و سازهای جدید و آیین نامه مقاومت‌سازی انبوه در ارتباط با ساختمان‌های موجود جهت استحکام بخشی رعایت نشود. در حقیقت می‌توان گفت که مشکل نه از نبود قانون؛ بلکه عدم اجرا و به‌عبارتی دیگر اجزای ضعیف و ناقص آن است. همچنین بخش عمده‌ای از ساختمان‌هایی که تخریب شده‌اند توسط خود مردم و فرارغ از نظارت‌های قانونی و اداری ساخته شده بودند و اگر بر روی این ساختمان‌ها نظارت کافی بود شاهدان این حجم از تخریب‌ها نبودیم؛ البته قدمت برخی از این ساختمان‌ها به حدود چند دهه قبل بازمی‌گردد زمانی که هنوز آئین نامه ۲۸۰۰ وجود نداشت و در شهرهای کوچک و شهرستان‌ها نیز ساخت و سازها غیردولتی، غیررسمی و هیچ مجوز خاصی نداشت و بعضاً در حال حاضر نیز در روستاها و اسکان غیررسمی، هنوز مجوز خاصی وجود ندارد و فقط ساختمان‌هایی که در داخل محدوده‌های شهری هستند و شهرداری بر آنها نظارت می‌کند دارای مجوز رسمی هستند.

به گفته وی، در شهرک‌های اطراف اسکنندج با ۷۰ هزار نفر جمعیت حدود ۱۵ هزار واحد مسکونی وجود دارد که از این

زلزله غرب کشور در منطقه‌ای با ماهیت شهرهای کوچک و با نواحی روستایی رخ داد. زیرا بافت اصلی جمعیتی غرب کشور تداخل شهری و روستایی است در حالی که در مناطق کوربی بیشتر روستاها خالی از سکنه‌اند و غالباً به سکونتگاه‌های شهری است. در حقیقت در غرب کشور پراکنش جمعیت در سکونتگاه‌های روستایی است، به طوری که از مرکز زلزله به شعاع ۵۰۰ کیلومتری با ۱۰۰ هزار روستا تحت تأثیر قرار گرفتند.

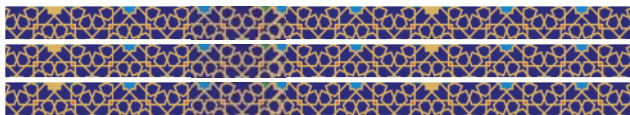
وی بالاشاره به این‌که ذهنیتی در این منطقه وجود داشت که گسل‌های بزرگ منطقه فعلی و به خاطر جنر خوردگی‌ها، و رواندگی سیستم کوهستانی زاگرس منطقه امنی بوده و فعالیت‌های آتش‌فشانی و کوه‌رایی در آن منطقه کم است، اظهار کرد: زمین‌درسی به همه ما داد که تمام پیشرفت‌ها و تحولات از ارتباط با ساخت و ساز و رعایت آیین‌نامه‌ها، مکان‌یابی صحیح، نظارت و پایش مداوم، پیشگیری و مدیریت امداد و نجات و بازسازی و پدیده و تفکری از قبل نداشته باشیم. قطعاً بعد از زلزله و بعد از بحران طبیعی و مصنوعی با ناکارآمدی در امداد و نجات و در کلیت موضوع مدیریت بحران مواجه خواهیم شد.

● **شبکه‌های اجتماعی درس بزرگی به نظام‌نامه ریزی کشور دادند**

● **شبکه‌های اجتماعی می‌توانند با ایجاد بسیج مردمی مشکلات را برطرف کنند**

این کارشناس مسائل شهری یکی از دلایل امداد رسانی نامنظم در منطقه را پراکنش زیاد جمعیتی و سکونتگاه‌های متناثر از زلزله دانست و گفت: اگر کمک‌های اولیه نهادهای نظامی همچون ارتش نبود شاید تعداد کشته‌ها و تلفات بیشتر از این تعداد می‌شد.

وی گفت: در این زلزله شبکه‌های اجتماعی درس سرعت اطلاع رسانی را به نظام‌نامه ریزی و سیاست‌های کشور دادند

انرژی انباشته شده در گسل‌های تهران خطر آفرین است

هم آنها را احساس نکرده بودند. وی ادامه داد: در همین یک ماه و نیم گذشته نیز در همین منطقه (گسل ماهدشت در ملارد) ۵۰ زلزله کوچک رخ داده بود اما هیچ کدام از اینها سبب نمی‌شود تا گسل‌های تهران را گسل فعال بنامیم.

رئیس بخش زلزله مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی با بیان اینکه در ۴۰ تا ۵۰ سال گذشته در گسل شمال تهران با توجه به اینکه گسل جوان و لرزه خیزی است، ولی زلزله کم مشاهده شده است، تصریح کرد: این موضوع در خصوص سایر گسل‌های اطراف تهران شامل گسل‌های ری، نیابوران، اشتراد، پاکدشت و... نیز صدق می‌کند و فعالیت لرزه ای مهم در آنها مشاهده نشده است که این، بسیار خطرناک است. وی درباره اظهارات محسن هاشمی که گفته بود تهران هر روز ۱۰ زلزله دارد، گفت: منظور رئیس شورای شهر تهران زلزله‌های خرد هستند که اصلا در محاسبات لرزه نگاری مورد بررسی قرار نمی‌گیرند؛ ضمن اینکه در صورتی می‌توان این تعداد زلزله را پذیرفت که منظور از تهران را خود شهر با حومه آن تا شعاع ۱۰۰ کیلومتری در نظر گرفت. ولی گسل شمال تهران که در حریم شهر قرار دارد، در زلزله قابل توجهی ندارد.

رئیس بخش زلزله مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی از وقوع ۵۰ زلزله کوچک در گسل ملارد طی یک ماه و نیم گذشته خبر داد و گفت: تا این وجود، اینها سبب نمی‌شود که گسل‌های تهران را گسل فعال بنامیم.

به گزارش خبرنگار مهر، شب گذشته رئیس شورای شهر تهران در برنامه زنده تلویزیونی جهان آرادرباره زلزله پایتخت گفت: تهران به طور متوسط روزانه ۱۰ زلزله دارد.

این در حالی است که بسیاری از زلزله شناسان و زلزله پژوهان معتقدند بیش از ۴ دهه است که گسل‌های تهران فعالیتی نداشته اند که همین مساله، سبب تجمع انرژی لایه‌های درونی زمین شده است این انباشت انرژی، خطر آفرین خواهد بود.

علی بیت‌اللهی، رئیس بخش زلزله مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی در گفت و گو با خبرنگار مهر درباره فعال بودن یا غیر فعال بودن گسل‌های تهران اظهار داشت: در ۲۵ سال گذشته در گسل ماهدشت در حوالی ملارد (نقطه‌ای که کانون زلزله چهارشنبه شب هفته گذشته در تهران بود) ۹۰ زلزله کوچک رخ داده که ساکنان این منطقه و حتی شهروندانی که روی همین گسل سکونت دارند

زمانی برای بازسازی تهران

ایرنا: زلزله ۵،۲ ریشتری ۲۹ آذر ۹۶ تهران هر چه بود تمام شد اما این حادثه درس‌هایی داشته که اگر آن را خوب فراتر ببریم قطعا در آینده با مشکل روبرو خواهیم شد. روی سخن من فقط تهران نیست بلکه همه کلانشهرها و شهرهایی است که روی گسل قرار دارند. خیلی از تهرانی‌ها زلزله ۲،۴ ریشتری چهارشنبه شب را هر چند در تهران بودند، احساس نکردند چون کانون اصلی زلزله تهران نبود اما وقتی همین شهروندان ماجرا را از دیگران شنیدند خود را بلافاصله به نقطه امن رساندند.

آنان کلام را یافتند که مساله زلزله شوخی بردار نیست همانطور که در و دیوار، روزقان، گرمان، سرپل ذهاب و از کله مساله بسیار جدی بود. اما به نظر می‌رسد هنوز دست اندرکاران ذریبط و مدیریت شهری مساله را جدی نگرفته‌اند چون نوسازی و بازسازی زیرساخت‌های تهران به کنده پیش می‌رود یا به فراموشی سپرده شده است. به نظر می‌رسد مدیریت شهری بیشتر در اندیشه ساخت سوله و آماده کردن ورزشگاه‌های برای اسکان زلزله زدگان هستند.

حالا پس از گذشت چند روز از زلزله چهارشنبه تهران، پایتخت از وضعیت فرمز و عبارتی آماده باش نیروهای امداد و نجات خارج شده اما وضعیت و شرایط فرمز تابا نوسازی و نوسازی آخرین ساختمان‌ها نامقاوم تهران باید ادامه یابد زیرا مقاوم سازی پایتخت می‌تواند این شهر پرجمعیت را از بلاهت نجات دهد.

در زمان حاضر بسیاری از ساختمان‌های تهران، فرسوده و نامقاوم است و در صورت وقوع زلزله با بیش از ۶ ریشتر یا خسارات جدی روبرو خواهند شد. در مقابل به عوارض زلزله چاره‌ای جز این نیست که ساختمان‌ها، مقاوم سازی شود زیرا پس از وقوع زلزله فرزندانی در ساختمان‌های نامقاوم برای نجات ساکنان آنان وجود دارد و بسیاری از آنان زیر آوار خواهند ماند.

رسیدگی و نوسازی زیرساخت‌های تهران از جمله آب، گاز، برق و... از ضرورت‌های دیگر پایتخت است که بدون ائتلاف وقت باید نسبت به انجام آن اقدام کرد.

تهران و شهرهای مشابه تحمل زلزله با بزرگی زیاد را ندارند و در صورت وقوع آن، خیلی از شهروندان سالم نمی‌مانند و شمار مجروحان و معلولان ناشی از این حادثه نیز بسیار بالا خواهد بود و رسیدگی به آنان نیز به هزینه‌های بسیاری نیازمند است.

همانطور که گفته شد هزینه‌های درمان و خسارات زلزله خیلی زیاد است بنابراین عقل سلیم حکم می‌کند که این هزینه‌ها را در راه مقاوم سازی ساختمان‌های یکبار گیریم تا از یک فاجعه ملی پیشگیری شود.

۱- آموزش و کمک به شهروندان باید محله محور باشد یعنی در هر محله‌ای باید ظرفیت‌ها و امکانات کمک‌رسانی به مردم همان منطقه، قبل و بعد از زلزله را پیش بینی کند.

۲- در بحث آموزش باید از ظرفیت نهادهای مثل مدرسه و مساجد به نحو مطلوب استفاده کرد و این واحدها بیشتر در این زمینه فعال شوند.

تهران ۸۵ کیلومتر مربع پهنه گسلی اصلی دارد

ایرنا: رئیس مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی اعلام کرد، در تهران بیش از ۸۵ کیلومتر مربع پهنه‌های گسلی اصلی دارد و پهنه‌های شهرهای کرج، مشهد، تبریز و کرمان و سایر کلانشهرها نیز در حال شناسایی است. به گزارش یکشنبه تارنمای پایگاه خبری وزارت راه و شهرسازی، «محمد شکرچی‌زاده» افزود: مساحت پهنه‌های گسلی شهر تهران کمتر از یک درصد مساحت کل شهر است. شکرچی‌زاده یادآوری کرد: چنانچه مصوبه شورای عالی شهرسازی و معماری ایران را برای سایر کلانشهرها داشته باشیم اقدامات عملیاتی و اجرایی آغاز می‌شود.

به گفته وی، مردم‌نامه پارسل نقشه پهنه‌های گسلی شهر تهران، از شناسایی‌های عملی می‌شود و سایر اساس آن نیز برای ساختمان‌های کوتاه مرتبه، اعمال نظارت بیشتر است.

به گفته وی، مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی بتازگی مسئولیت پیدا کرده است گزارش اجرایی مصوبه شورای عالی راه دولت ارائه دهد که ضمانت اجرایی مصوبه شورای عالی شهرسازی و معماری است.

به گزارش ایرنا، مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی در سال ۱۳۹۵ نقشه گسل‌های زلزله خیز تهران ارائه کرد و همه شهرهای ۲۲ گانه تهران ملزم شدند ممنوع بودن ساخت وساز اماکن عمومی و بیمارستان‌ها را در این مناطق بپذیرند.

۲- سازماندهی و داوطلبان کمک به شهروندان پیش و پس از وقوع زلزله، یک ضرورت انکار ناپذیر است و در این سازماندهی باید به جایگزینی و پوشش نیروهایی که در جریان زلزله مصدوم و کشته می‌شوند نیز توجه شود.

۳- برگزاری مکرر مانور زلزله در پایتخت ضروری است که هیچوقت نباید فراموش شود البته باید توجه کرد که در نوع اجرا و اطلاع رسانی آن نباید شهروندان استرس و اضطراب وارد شود.

۴- جمعیت پایتخت چیزی حدود ۱۰ میلیون نفر است و باید سوله‌ها و مکان‌های امن کافی برای این شمار افراد احداث شود.

۵- مردم قبل از وقوع زلزله باید از محل پناهگاه‌ها و سوله‌ها اطلاع داشته باشند تا در هنگام حادثه با آرامش و بدون دغدغه به این مکان‌ها مراجعه کنند.

۶- آموزش‌های مقابله با پهنه‌های زلزله باید از حالت تئوری و بی‌ثمر خارج شود و شکل کاربردی بخود بگیرد به طوریکه شهروندان در طی آموزش‌ها، احساس کنند در لحظه وقوع حادثه فرار دارند.

۷- از یاد پیش از وقوع زلزله استان‌های معین برای کمک به پایتخت نشینان مشخص شود و واحدهای مختلف بدانند که در کدام نقطه شهر مستقر خواهند شد تا بلافاصله به محل اعزام شوند.

۸- کارشناسان مربوطه باید پیش از وقوع زلزله وضعیت و شرایط پایتخت را پس از وقوع زلزله پیش بینی کنند و متناسب با آن، امکانات کمک‌رسانی را آماده کنند.

۹- اطلاع مردم از محل استقرار و دسترسی به داوطلبان پیش و پس از زلزله ضروری است تا کمترین دغدغه آنها را بیدانند.

۱۰- مشخص کردن امکانات در محله قبل از زلزله و تعویض کردن آن در موقع مناسب از ضرورت‌های مقابله با پهنه‌های زلزله است.

۱۱- رسیدگی هر چه سریعتر به بافت‌های فرسوده و ساختمان‌های قدیمی و مقاوم سازی آنها نباید به هیچ‌جا فراموش شود و آن را نباید فرادادگان کرد.

۱۲- از زلزله کارشناسان و مهندسان نسبت به میزان مقاوم بودن ساختمان‌های هر محله در برابر زلزله‌های مخرب، و در جریان قراردادن شهروندان از این مساله، بی‌توانند خیلی در پیشگیری از آسیب‌های حوادث مفرط‌تر باشند.

۱۳- مساله اخبار حوادث از جمله بحث‌های مهمی است که باید مردم خبر را از رسانه‌های رسمی مورد توجه قرار دهند زیرا خیرهای رسانه‌های غیررسمی می‌تواند شایعه و اشتباه باشد که این مساله بر مشکلات شهروندان خواهد افزود.

۱۴- با توجه به اینکه تلویزیون در این زمان می‌تواند کارایی خود را بخاطر خروج مردم از خانه‌ها از دست بدهد بنابراین این شهروندان بیشتر به امکانات گوشی تلفن همراه خود از جمله تلگرام و شبکه‌های اجتماعی متکی هستند که باید رسانه‌های رسمی در این شبکه‌ها حضور فعال و پر قدرتی داشته باشند تا به نیازهای مخاطبان در اسرع وقت و به طور دقیق پاسخ دهند.

سر دبیر «طهران شمر»

سه انتقاد منتقدان سر سخت شو

«قالیباف» تا تشکیل ساختار «راد»

ورود دستگاه های نظارتی به هزینه های شورایاری

امکان تفصیص بودجه وجود ندارد!

روپایی که واقعی نشد؛ آیا شورایاری ها می توانند

اهداف سیاسی انتخاباتی را محقق کنند؟!

مشکلات خود کفایی سرهای مملات

آغاز انحراف از فلسفه وجودی سرهای مملات!

مذف رانت از سافتکار شورایاری ها

از «دبیر مموری» به سوی «شورایار مموری» برویم

حمایت هایی که در انتخابات جواب نداد؛ وقتی شبکه انسانی

شورایارها در انتخابات به کمک «قالیباف» نیامد!

جریان های سیاسی با طمع شبکه رای به شورایاری ها نگاه نکنند

هشدار به سیاسیون؛ شورایارها را از کارکرد واقعی تهی

نکنید؛ تلاش برای از خالصیت انداختن شورایاری ها!

لزوج اصلاح سافتکار شورایاری ها؛ مذف ۶ نفری که به شورایاری ها اضافه شدند

منتقدین و مخالفین سر سخت شورایاری بر این باورند: شورایاری با ساختار و افراد کنونی یک تشکیلات رای برای قالیباف و جریان اصولگرایی بوده است. شورایاری با وضعیت کنونی تبدیل به یک ساختار برای رانت خوری، فساد و نوجه پروری در شهرداری شده است. شورایاری جایگاه محکم و روشن قانونی ندارد و به تاریکی نهادهای نظارتی در خصوص هر نوع مخرج سر برای آن تذکر داده اند. در نتیجه امکان تخصیص بودجه و امکانات چونندار داد. حقیر در چهار سال گذشته با اکثریت شورایاریان شهر تهران جلسه حضوری داشته و هر هفته مشکلات و مسائل محله های تهران را از زبان آن ها و مردم در هفته نامه «پدیده شهر» منتشر کرده ام. تجربه طولانی گفتگوهای انتقادی با شورایاریان تهران در فضای ساز، صلاحیت و توان آن را به بنده داده است که راجع به گزاره های بالا، درک و قضاوت خودم (که متفاوت از آنچه در بالا آمده، می باشد)، را برای اعضای شورای شهر دوره پنجم و افکار عمومی ارائه کنم. شهر تهران دارای ۲۲ منطقه شهری (شهرداری) و ۲۵۴ محله است. در ۲۵۴ محله شهر تهران با آرای مستقیم مردم، هفت نفر به عنوان عضو اصلی و سه نفر به عنوان عضو علی البدل برای شورایاری هر محله انتخاب می شود که در این جمع از میان خود یک نفر را به عنوان «دبیر» محله انتخاب می کنند. دبیران محله ها (در هر منطقه شهری تعدادی محله معرفی شده است) در مرحله بعد، طی یک انتخابات «دبیر دبیران» منطقه را انتخاب می کنند (به این معنا که در شهر تهران با ۲۲ منطقه شهری، ۲۲ دبیر دبیران برگزیده می شود). این شبکه گسترده محلی از افراد در گستره شورای شهر تهران و تحت نظر ستاد شورایاری (شامل هفت عضو شورای شهر تهران)

مشغول به فعالیت است. از نگاه بیرونی اینگونه به نظر می رسد شورایاری می تواند یک شبکه مناسب برای اهداف و برنامه های سیاسی و انتخاباتی باشد، تصویری که قالیباف شهردار سابق تهران در مقاطعی (برای مثال سال های ۹۲ و ۹۶) از فعالیت شورایاری نسبت به آن پدید آورد. وی بر اساس همین ذهنیت، بخش نامه ها و دستورالعمل های مفصلی را به شهرداران مناطق تهران برای هماهنگی، ارائه قضا و اختیارات نظارتی به شورایاریان صادر کرد. بعد از ساخت ۲۵۴ ساختمان به نام «سرای محله» اختیار اداره مالی و اداری آن ها را به شورایاریان سپرد. نتایج آن انتخابات و میزان آرای قالیباف و جریان همسود در تهران مشخص است، اکنون سوال کلیدی این است که آیا شورایاریان در مسیری که وی طراحی کرده بود، حرکت کردند؟ آیا اساساً شورایاریان توان لازم برای عملیاتی کردن این هدف را داشتند؟ پاسخ به هر دو سوال منفی است. بررسی چرایی این مسئله تاحدی موضوع را روشن تر می سازد.

۱-۱ هر فردی که از نزدیک و در سطح محله با قالیباف است، شورایاریان آشنا باشد، به راحتی متوجه می شود که همه نوع گرایش فکری، اجتماعی و سیاسی در میان آن ها حضور دارد، به نحوی که حتی با نظارت استصوابی و هر ترفند دیگری در چهار دوره گذشته، یکدستی فکری و سیاسی بر آن ها حاکم نشده است. بنابراین هم شورایاری غیرسیاسی در هر محله حضور دارد، هم شورایاری اصولگرا و هم شورایاری اصلاح طلب... همچنین در انتخابات اخیر ریاست جمهوری و شورای شهر برخی شورایاریان به نفع اصولگرایان و برخی به نفع اصلاح طلبان فعالیت کردند.

۱-۲ اگر بخواهیم اجتماعی (پایه های رای) شورایاریان به عنوان یک «منطقه هدف سیاسی» مدنظر باشد، به علت اینکه اکثریت آن ها را بای بسیاری پایین و مشارکت اندک مردم وارد شورایاری شده اند (از ۱۵۰ رأی کمترین رأی تا ۳ هزار رأی، بالاترین رأی با مشارکت ۵۰۰ رأی نفری مردم در تهران)، اساساً هدف سیاسی مؤثری محسوب نمی شود. به عبارت دیگر در شرایط کنونی اعتبار چندانی برای مشروعیت مردمی این ساختار نمی توان یافت.

۱-۳ شورایاری در یک تمثیل فلسفه ای نسبی به عنوان یک نمونه از «جامعه شهودی» ایران با همه مختصات حاکم بر آن مطرح است. بنابراین رفتارهای سیاسی شورایاریان در همان

نیست. اخیراً اعضای شورای شهر تهران به نامه برخی نهادهای نظارتی استناد کرده و می گویند: «شورای شهر حق ندارد، ربالی برای شورایاری ها هزینه کند». به باور بنده، این مسئله نباید به عنوان دلیلی برای «پایان دادن به شورایاری» در تهران تعبیر و تبلیغ شود. زیرا مانند گذشته، راه حل «یاقتن مشروعیت قانونی» بر اساس گفتگو و تفاهم با دولت و قوه قضائیه است. بنابراین حل این مسئله امکان پذیر است، ضمن اینکه نهاد شورایاری که از دل شورای اصلاح طلب اول شکل گرفته، نباید توسط شورای اصلاح طلب پنجم به تعلیق و پایان برسد. (این اشاره الزاماً بدین معنا نیست که شورای پنجم به دنبال تعطیلی شورایاری است، دلیل طرح این نگرانی از سوی برخی افراد، ریشه در طولانی شدن فرآیند انتخاب رئیس ستاد شورایاری و مسائلی که در چند ماه اخیر رخ داده است، دارد).

در سه بند بالا تلاش شد که به سوالات مطرح شده پاسخ داده شود. اکنون مسئله این است که تصمیم گیری راجع به ادامه حیات یک واقعیت های حقیقی و «حقوقی» قدرت بر این نشان می دهد تا اطلاع ثانوی امکان برگزاری انتخابات و تشکیل «شورای محله» مطابق آنچه در قانون اساسی آمده است، عملاً امکان پذیر

برای شورایاریان وجود دارد. البته نه به این معنا که شورایاریان از این رانت استفاده می کنند. خود بنده نیز شخصاً اعتقاد دارم که اکثریت شورایاریان از این رانت استفاده نمی کنند. مسئله اصلی شناخت دقیق فرایند است که بتواند با اصلاحات دقیق و درست از ساختار شورایاری «رانت زدایی» کرد.

۲- در قانون اساسی کلمه ای به اسم «شورای محله» آمده است که هیچ زمان تحقق نیافته است

آنچه امروز تحت عنوان شورایاری در تهران وجود دارد (در سایر شهرها این ساختار و تشکیلات وجود ندارد و این واژه توسط دکتر «پیران» جامعه شناس معروف پیشنهاد شده)، در شورای اصلاح طلب اول پایه گذاری شده است. انتخابات شورایاری ها در هر چهار دوره گذشته در نتیجه تعامل و ارتباط شهردار تهران، شورای شهر و وزیر کشور مستقر در هر دولت برگزار شده است (در همه دولت های گذشته به جز یک دوره کوتاه، مسئله با گفتگو و تعامل حل و فصل شد).

بنابراین تعریف و طبقه کسب درآمد از سر راه برای خود گردانی، اندکی (عمدتاً تا بانوان و کودکان) که به این سر راه امرامه می کنند. تا اطلاع ثانوی امکان برگزاری انتخابات و تشکیل «شورای محله» مطابق آنچه در قانون اساسی آمده است، عملاً امکان پذیر

تومان). دقیقاً از زمانی که به شورایاریان گفته شد که سر راه های محله باید «خودکفا» شوند، این سر راه در بهترین حالت تبدیل به مکانی شدند که در آن مردم هر محله پول می گیرند و کلاس بر گزار می کنند تا بتوانند هزینه آب و برق و حقوق کارکنان سرای محله را پرداخت کنند. البته به جز این موارد، خدمات معدودی به بخش محدودی از مردم هر محله ارائه می کنند. (آغاز انحراف سر راه از فلسفه وجودی تشکیل آنها)

بررسی های میدانی بنده نشان می دهد که در برخی محله های بالای شهر تهران در یک سرای محله ماهانه حداقل ۷۰ میلیون تومان در آمد کسب می کنند و در برخی سر راه های محله واقع در بخش های جنوبی شهر، حتی توانایی پرداخت هزینه آب و برق و گاز سرای محله را وجود ندارد. ذکر این نکته ضروری دارد که نظر سنجی های نشان می دهد حداکثر ۳ تا ۴ درصد شهروندان تهرانی سر راه های محله را می شناسند و در هر محله فقط تعداد اندکی (عمدتاً تا بانوان و کودکان) که به این سر راه امرامه می کنند. بنابراین تعریف و طبقه کسب درآمد از سر راه برای خود گردانی، یک رانت بالقوه در اختیار شورایاریان محسوب می شود. آنچه در سه بند بالا بیان شد، به این معناست که یک رانت بالقوه

فرصت ایجاد می کند (امکان بالقوه فرصت کار جاق کنی)

۲-۲ یک فرصت با عیبارت دقیق تر «اختیار داده شده» توسط شورا و شهردار به شورایاریان امکان تبدیل فرصت گفته شده در بند قبلی را به «پدیده» «رانت خوری» فراهم می سازد. این امکان و فرصت نیز عیبارت است از نظارت «شورایاری بر شهرداری» به این معنا که شورای شهر و در مواقعی شهردار تهران، به شورایاریان این فرصت می دهد که بتوانند به عنوان یک «نظر محلی» نسبت به اقدامات و برنامه های شهرداری قضاوت کرده و انتقال اطلاعات گفت و شنود نظیر نظر شهرداری، این فرصت نظارتی، اگر در جای نادرست و با اهداف و منافع شخصی مورد استفاده واقع شود، می تواند در نتیجه تعسف در عملکرد مدیران شهرداری، تبدیل به ابزاری برای سوء استفاده قرار گیرد. این فرصت برای دبیران محله و دبیر دبیران میان ۲۲ پستار بیشتر (چندین برابر) از یک شورایاری معمولی فراهم است.

۲-۳ در سال های اخیر، شهردار سابق تهران اختیار اداره ۲۵۴ سرای محله را به شورایاریان واگذار کرده است (سر راه های که ارزش ساختمان های آن ها در برخی از محله ها به میلیارد ها تومان می رسد) میانگین قیمت هر سرای محله حدود دو میلیارد

شورایاری ها؛ از تشکیلات رای ت خواری» و «نوجه پوری»

شورایاری ها با کده قشر بیشتر در تماس هستند؟ از

رانت اطلاعاتی تا دوستی با «ب ساز بفروش ها» و «کار چاق کن ها»

انتظارات روشنفکرانه و تقلیدی از شورایاری ها جواب نمی دهد!

مسیری که برای شورایاری ها طراحی شد و راهی که آنها رفتند!

با نظرات استصوابی هم شورایاری ها یک دست نشند

از تسب درآمد ۷۰ میلیونی تا نداشتن پول آب و برق؛ رانت بالقوه شورایاری!

پایه گذاری شورایاری ها در شورای اول

انتخاباتی که همیشه با تعامل دستگاه برگزار شد

برگزاری انتخابات قانونی شورای "محل" تا اطلاع ثانوی امکان پذیر نیست

لزوم تلاش برای قانونی کردن شورایاری ها

شورای پند از میراث شورای اول پاسداری کند

چهار چالش اصلی شورایاری ها

از نگاه ساده به مل مشکلات تا نگاه یکسان به ملات

رای به یک شورایاری در انتخابات شورایاری، مستقیم ترین رای یک شهروند در همه انتخابات ها محسوب می شود. به عبارت دیگر خالص ترین نوع رای است. فرض کنید که فردی در تهران کاندیدای شورای شهر یا مجلس شورای اسلامی شود، این فرد برای رای آوردن، باید در یک لیست سیاسی معتبر قرار گیرد و احتمال دارد حتی بالای یک میلیون نفر رای بیورد، در حالی که ممکن است فردی کاملاً ناشناخته باشد. اگر از این فرد پرسیده شود «چند نفر از این یک میلیون نفر او را می شناسند یا او آن ها را می شناسد» قطعاً عدد بسیار کوچکی خواهد بود. اما برخی از شورایاران تهران بالای هزار رای مستقیم کسب کرده اند که همه این را از محصول شناختن چهره به چهره، دقیق و ملموس از آن شورایاری است. این خاصیت انحصاری آرای شورایاران در تهران به معنای وجود پایدار ترین هسته اعتماد اجتماعی در تهران است که این نوع اعتماد اجتماعی باعث پایداری دراز مدت جامعه خواهد شد.

واقعیت این است که بین امکانات موجود و مطالبات مردم یک شکاف عمیق تاریخی وجود دارد، به نحوی که همیشه یک میزان (کم یا زیاد، با توجه به زمان های مختلف) نارضایتی در میان توده

مردم از ساختارهای اداری و مدیریتی وجود دارد. از طرفی، یک جامعه سالم و پویا نیاز به یکسری نهاد های واسط واقعی بین مردم و قدرت دارد. شورایاران به دلیل حضور فعال در لایه های زیرین اجتماعی (کف خیابان) اولین لایه این نقطه واسط یا به عبارت دقیق تر ضربه گیر شورا و شهرداری محسوب می شوند، به نحوی که به دلیل دسترسی آسان تر لایه های پایین اجتماعی به آن ها، امکان تخلیه تدریجی مطالبات، اعتراضات و کشمکش های اجتماعی توسط شورایاران فراهم شده است.

شورای شهر با ۲۱ عضو (یا حتی ۳۱ عضو) در ساختار جمعیتی و گستردگی میلیونی شهر تهران در مواجهه با شهرداری و نیروی انسانی ۱۰۰ هزار نفری و یک تشکیلات بروکراتیک پیچیده، دچار یک «عدم تقارن اطلاعاتی» است. به این معنا که یک ساختار کوچک به نام شورای شهر توان و امکان نظارت بهینه بر یک ساختار عظیم پیچیده و رانته به نام شهرداری تهران را ندارد. بنابراین برای جبران این نقیصه ساختاری، شورای شهر نیازمند یک ابزار نظارت اجتماعی است. شورایاری بهترین و موثر ترین ساختار نهاد برای تحقق این مسئله است. علاوه بر این، شورایاران در روند شناخت فعالیت در محیط شهرداری و نظارت بر آن، در طلی چهار دوره

گذشته دارای مزیت های تخصصی و ویژه ای شده اند؛ به صورتی که درک صحیح و درستی از کارکردهای شهرداری پیدا کرده و در عین حال با جنس مطالبات مردم از شهرداری و شورا عین شده اند. این دو توانایی، آن ها را تبدیل به یک فرصت مناسب در اختیار شورای شهر برای نظارت بهینه بر شهرداری کرده است.

در کنار مزیت های فوق، شورایاران دارای یک ضعف و چالش بنیادین نسبت به مسئله قدرت هستند. در ادبیات بخش عمده ای از آن ها، این عبارت بسیار پررنگ است: «اگر به ما پول و اختیار ریشه در یک کنش تاریخی جمعی میان ما ایرانیان دارد که هر نهاد اجتماعی و صنفی را معطوف به کسب قدرت می داند. این نوع جهت گیری باعث می شود که آن ها از میانی مشروعیت بخش خود، یعنی لایه های اجتماعی غافل شده و ارتباط آری خود را با آن حافظ نکنند. شورایاری ها دقیقاً کمترین ارتباط گانگب و مسجیم را با اهالی محله دارند. این نقیصه ساختاری سبب شده است که از ظرفیت های اجتماعی و مردمی در حل مسائل محله غفلت شود. این چالش با پدیده دیگری در شورایاری ها تشدید شده است: آن هم «دبیر محور بودن» شورایاری در هر محله است

به نحوی که ارتباطات و فرصت ها عمدتاً در اختیار دبیران محله قرار می گیرد و از آن جایی که کنش ها عمدتاً معطوف به کسب امکانات و فرصت های بیشتر از شهرداری است، همیشه چالش های گروهی و درگیری در میان شورایاران (چند دستگی) یک محله وجود دارد. بنابراین لازمه تقویت و باروری شورایاری و با گرفتن آن، بازگشت به لایه های اجتماعی و مردمی مشروعیت بخش آن است. چالش دیگر شورایاری تلقی ساده انگارانه و توده گرانه از حل مسائل پیچیده و متعدد هر محله است. برخی شورایاران به دلیل جنس و ماهیت تجربه، دانش و پیشینه فردی شان، در برخی از موارد راه حل های پیشنهادی توسط آن ها برای حل معضلات محله به نوعی دامن زدن به مطالبات فرایزیده توده ای و در عین حال، امکان ناپذیری طرح ها و ایده های آن ها در چارچوب واقعیت های و امکانات موجود است. این مسئله ریشه در انتظارات مردم از شورایاران دارد. از طرفی، چون شورایاران عملاً قدرت و اختیارات قانونی تعریف شده ای ندارند، نمی توانند منشأ اثر شده در نتیجه بخشی از فعالیت موثر اجتماعی که در این ساختار می شوند، عملاً بعد از مدتی سرخورده شده و از آن خارج می شوند.

ذکر یک نکته بسیار ظریف ضروری است. دقیقاً به تعداد محله های شهر تهران، می توان تنوع در کیفیت، محتوا و کارکرد شورایاران را جستجو کرد یعنی به جزء یکسری از موافق های گفته شده در بالا، باید به صورت موردی به مطالعه هر محله پرداخت. این مسئله ریشه در سنت بی نظیر شهر تهران از حیث قومیتی و اجتماعی دارد. این تنوع و تکثر اجتماعی در شهر تهران حکم می کند که شورای شهر تهران و ستاد شورایاری در قدم اول این تنوع را در سطح تهران به رسمیت شناخته و از هرگونه تمرکزگرایی برهیز کرد و به دنبال یکسان سازی این ساختار متنوع نباشند. برای مثال، در حوزه

برنامه های فرهنگی و اجتماعی، مدیریت قبلی شهرداری تهران به دلیل غلبه تفکر «شکل گرایی» و «تفکرات قالبی» که حوزه فرهنگ، اقدام به صدور دستورالعمل ها و برنامه های «یک شکل» و «واحد» برای همه محله ها تهران کرده و سراسر محله را موظف به اجرای آن ها می کرد. (یکی دیگر از عوامل انحراف سراسر محله و از فلسفه وجودی تشکیل آنها) به نظر می رسد باید این اختیار و فرصت به محلات و شورایاران تهران داده شود تا بر اساس نیازهای محله و در یک قالب تعامل اجتماعی با مردم، اقدام به برنامه ریزی محله ای و مشارکتی در حوزه های فرهنگی و اجتماعی کنند. - بر طول ادوار گذشته، دو پدیده جانبی بر شورایاری تحمیل و به تدریج نهادینه شده است. نخست نهادینه شدن نوعی نگاه «نوجه پوری» که توسط اعضای شورای شهر نسبت به شورایاران در محله است. در این نوع رفتار، شورایاری به عنوان نیروی وابسته به عضو شورا و مورد اعتمادی در محله ایفا می نقش کرده و در چارچوب اهداف و برنامه های آن عضو فعالیت می کند. بر وزن رفتار، شورایاری را از نقش و کارکرد اصلی آن خارج می سازد. پدیده دیگر، نوع نگاه شهرداری به شورایاری ها بوده است. در این نوع نگاه، شورایاری به عنوان «سپر دفاعی و توجیه کننده» اقدامات شهرداری در محله عمل کرده و شکل گیری این مناسبات، باعث بده بستن در حوزه منافع شده و عملاً شورایاری از نقش مردمی و نظارتی آن (که باید در طول شورای شهر باشد، نه در امتداد شهرداری) بازمی آید. در این دو وقت، به مرور باعث تخریب اعتماد مردم به نهاد شورایاری شده است. از این رو اصل کلیدی و پایه ای در ایجاد اصلاحات باید معطوف به بازخوانی دقیق و کارآمد این نسبت باشد.

نتیجه گیری: حال اگر معادله هزینه-فایده را بر اساس گفتمانی فوق مرور کنیم، در یک قالب «اصلاحی و روزه جلو» به این نتیجه می رسیم که شورایاری یک فرصت و امکان برای شهرداری تهران است. شورای شهر است. فقط لازم است اصلاحاتی اساسی و ساختاری در آن صورت پذیرد. این اصلاحات باید بر گرفته از چارچوبی باشد که ذکر شد. به عبارت دیگر، باید بین هدف و روش سیاستمداری برای رسیدن به آن توازن منطقی و هارمونیک وجود داشته باشد. همچنین: ۱- «رانت» را از ساختار شورایاری حذف یا محدود کرد (رانت

ناشی از سوءاستفاده از نظرات، رانت کار چاق کنی و رانت اداره مالی سراسرهای محله). البته منصفانه نیست که فرض شود تنها رانت برای شورایاری وجود دارد. اتفاقاً رانت برای یک عضو شورا هزاران برابر بیشتر است. مسأله بر سر اصلاح همه ساختارها باید باشد. ترکیب کمیونی ستاد شورایاری با هدف و نگاه سیاسی شکل گرفته است (اکثریت غالب در ستاد از میان هفت عضو شورا). بر همین اساس این «تیم» باید و مصلحت آن این است که نگاه و راهبرد خود را در حوزه انتظارات سیاسی از شورایاران مطلق با آنچه در اولین بخش یادداشت آمد، استوار کند.

ساز و کار مناسبات درونی شورایاری باید از «دبیر محور» به سمت «شورایاری محور» حرکت کند. رابطه محتوایی و کارکردی بین سه ضلع شورایاری، شورا و شهرداری در حوزه نظارت بر اساس آسیب شناسی بالا بازخوانی شود (حذف روابط نوجه پوری و کار چاق کنی). تغییرات شکلی، شفاف و عادلانه در این نامه ستاد شورایاری در موضوعاتی مانند الزام اقامت شورایاری در محله، خروج کارکنان شهرداری از ساختار شورایاری و... صورت گیرد.

در دوره چهارم شورایاری، به ترکیب هفت نفره منتخب مردم، یک گروه شش نفره متصلی اضافه شد که در ضرورت وجود آن ها استدلال های کافی وجود ندارد. به نظر می رسد در دوره جدید نیز به آن گروه شش نفره نیست و باید از ساختار شورایاری حذف شوند یا اگر هم بمانند حفظ آن ها است، حداکثر یک یا دو نفر از آن حافظ شوند.

شورایاری به یک ستاد چابک، برانرژی و حداقلی و در عین حال انتخابی (توسط شورایاران) نیاز دارد. آنچه عملاً در دوره قبلی در ستاد شورایاری (ستاد متمرکز) وجود داشت، به عنوان مانعی در

رسیدن شورایاری به جایگاه اجتماعی خود، ایفای نقش کرد. بنده به عنوان فردی که چهار سال با شورایاران شهر زندگی کرده ام و از طرفی با تعالیم و تئوری های روشنفکرانه در باب نهادهای اجتماعی و دموکراسی آشنایی نسبی دارم، به این باور رسیدم که انتظارات روشنفکرانه و مبتنی بر تقلید نام تجربه سایر جوامع در حوزه نهادسازی و رفتار جمعی از شورایاری در تهران به نتیجه نخواهد رسید. کار اجتماعی محلی در ایران و تهران باید ناظر بر مختصات فرهنگی و اجتماعی جامعه خودمان باشد. به نظر می رسد این خطر در حال حاضر در کمین شورایاری است. در صورت غلبه این دیدگاه، شورایاری در بهترین حالت تبدیل به یک جمع نخچه بسا کارکردهای خاص و محدود خود خواهد شد. در حالی که شورایاری در تهران باید در برگیرنده همه لایه های اجتماعی و همه اقشار باشد. شورا و شورایاری باید به یک مدل کارآمد، شفاف، پاک و با حفظ استقلال نهاد نظارتی (شورا) شورایاری از نهاد اجرائی (شهرداری) در نوع اداره محله، با توجه به وجود سه ضلع شهرداری ناخچه، سراسر محله و شورایاری در هر محله برسد. در حال حاضر نه شورایاری سرچای خود است، نه سراسر محله کارکردهای واقعی سراسر محله را دارد. این ساختار معیوب علی رغم صرف هزینه های فراوان مورد رضایت مردم نیست. در پایان باید یادگرم ایگرافی خواهد بود، آنچه اگر در این نوشتار آمد، به عنوان نسخه نهایی را محل مسئله شورایاری دانسته شود. به نظر می رسد باید گفتگوی مؤثر و فعالانه بین شورایاران، گروه های اجتماعی برج، دانشگاهیان، شورای شهر و شهرداری و توده مردم در محلات صورت پذیرد تا همه آراء آن ها صورت مسئله به درستی فهمیده شود و برای آن راهکار عملی و واقعی به دست آید. در صورت تحقق این امر، شورایاران واقعی به صورت داوطلبانه، غیرانتفاعی و با رویکرد اجتماعی و فرهنگی، فعالیت در شورایاری را انتخاب کرده و این نهاد همچنان که فرصت بی نظیر تقویت خواهد ماند. کار شورایاری ساختاری است و زمان زیادی از هر شورایاری را به خود اختصاص می دهد. شورایاران زیادی در تهران می شناسم که بدون چشمداشتی و صادقانه از صبح تا شب به مردم خدمت می کنند. بنده به سه دلیل یک عضو کوچک جامعه رسانه ای شهر تهران در مقابل این شورایاران سر تعظیم (به خاطر خدمت به مردم) فرد می آورم.

عابدین سالاری اسکر: یادداشت‌م
رادر خصوص شورایاری هابری
تعداد زیادی از شورایاران تهران
ارسال کرده و از آنها درخواست
کردم که نظرات موافق و مخالف خود
رادر خصوص آن متن برای چاپ
در نشریه ارسال کنند. متأسفانه
مشارکت بالایی در این امر نداشتند
و صرفاً مطالب زیر برای نشریه
ارسال شد که تقدیم می‌شود.

آب پیکران

عضو شورایاری محله سیروس، منطقه ۱۲

شکست طرح «کلید به کلید» در محله «سیروس»

نظر اسلام مشورت سفارش شده است و این موضوع پسندیده باعث می‌شود که افراد بتوانند از عقل و تجربه هر مددی بهره‌مند شوند و در بر تو این امر الهی نتیجه کارها بهتر انجام می‌شود و اینجانب توفیق خدمت حدود دو سال را در شورایاری محله بازار داشته‌ام و چنانچه دبیر محله و شورایاری محله در خدمت مردم محله بوده‌ام و این امر را افتخاری برای خود و توفیقی از طرف خداوند برای خود می‌دانم و از محاسن و خدماتی که شورایاری محله بازار برای اهالی محله داشته است بیان می‌کنم یک حسنی که شورایاری یک محله دارد این است که به مشکلات مردم محله گوش می‌کند و در جلساتی که با مسئولین مخصوصاً شهرداری بر گزار می‌شود این مشکلات را در میان می‌گذارد و سعی می‌کند تا جایی که امکان دارد مشکل بر طرف شود و این امر باعث آرامش نسبی مردم محله می‌شود و خبر و کوثری که شورایاری بازار برای محله سیروس داشت تشکیل تعاونی مسکن محلات تهران به ریاست دبیر مردم محله سیروس حاج آقا غروی بود و امانت داری و دیانت این مردم باعث ساخت حدود ۸۰ واحد مسکونی برای مردم محله سیروس به قیمت تمام شده بود و اعضاء هیئت مدیره این تعاونی که اکثر آنها از اعضای شورایاری محله بودند افتخاری برای این تعاونی فعالیت می‌کردند و اولین ساختمان ۱۶ واحدی آن که حدود یک سال و نیم طول کشید با ده میلیون تومان در این مدت و گرفتن ده میلیون وام مردم صاحب اپارتمان مسکونی شدند و این کار قطعی می‌توانست با همکاری اعضاء شورایاری محله انجام گیرد اما متأسفانه که مردم محله سیروس به اعضاء شورایاری داشتند باعث این خدمت شد و ارتباط اعضاء شورایاری با مسئولین شهرداری منطقه باعث تسهیل در این امر مهم شد و نامه‌ای از طرف شورایاری محله سیروس به دفتر ریاست جمهوری نوشته شد که برای تشویق مردم محله فرسوده سیروس بهتر است که عوارض ساخت و دریافت شود و مبلغ هم در اختیار صاحب ملک فرسوده گذاشته شود که بتواند در جای دیگر تا هنگام تمام شدن ساخت ساختمانش اجاره‌ارهن کند و این نامه در هیئت دولت مطرح شد و برای همه محل‌ها و اماکن فرسوده در سراسر ایران به تصویب اعضاء هیئت دولت رسید و این اقدام را یک قدمی مثبت برای شورایاری مردم محله دانست و خدمات دیگر شورایاری از تباط اعضاء شورایاری با نمایندگان مجلس شورای اسلامی بود که میراث فرهنگی اجازه ساخت و ساز را به مردم محله نمی‌داد و می‌گفت ۷ متر ارتفاع بیشتر نمی‌توانید بسازید که با پیگیری نمایندگان ساخت و ساز محله سیروس تا ۵ طبقه روی بیولوژی قابل ساخت شد و معرفی افراد کم بضاعت به مسئولین مربوطه هم یکی از اقدامات شورایاری محله بود و راه اندازی کارگاه خیاطی

برای زنان بی سرپرست و تهیه وسایل خیاطی و کمک از خیرین محله در سراسر محله یکی دیگر از خدمات این شورایاری بود و با فشاری اعضاء شورایاری بازاری گشایی محله برای عبور کامیون برای ساخت و ساز محله یکی دیگر از خدمات این شورایاری بود که فقط یک خیابان آن باز گشایی شد و دیگر خدمات ارتباط با اداره برق و سازه‌ها مانا بود که مشکلاتی هر چند کوچک مردم محل مطرح و تا حدودی حل می‌شد ولی متأسفانه بعضی از مسئولین بودجه کلانی برای محله دریافت می‌کردند که نه تنها خدمتی به محله نداشتند باعث گریزی از محله شد و اقداماتی که وزارت مسکن بدون مشورت با اعضاء شورایاری محله انجام داد و به جا ی خدمت به مردم محله باعث حجت گر بر مردم از محله شد و شروع کار آنها از سال ۸۴ بود در جلسات اولیه به مردم قول دادند که با توجه به برای ساخت محله سیروس در نظر گرفته تمام محله را نوساز خواهیم کرد و اپارتمان‌های ساخته شده را با املاک واقع در گذرگاه‌های بازرگانی کلید به کلید می‌کنیم و از املاک فرسوده محله حدود سه هکتار خریداری کردند و در هر کوچه و پس و پیش یک ملک خریدن و همانطور راه‌اندازی و این ملک را ساخته تبدیل به خانه تیمی برای اراد و اوائش شد و جمعیت ۱۲۰۰۰ هزار نفری اهالی به ۵۰۰۰ هزار نفر کاهش یافت و این‌ها کسانی بودند که توانایی مهاجرت از این محله را نداشتند بعد از حدود ۱۲ سال ۲۵۰ واحد اپارتمان در یک هکتار از سه هکتار با ۵۰ واحد تجاری ساختند و دو هکتار آن در کوچه و پس و پیش کوچه‌های محله رها شد و افراد شورایاری هستند که این موضوع را به گوش و اطلاع شما می‌رساند و تا امروز یک واحد هم کلید به کلید نکرده‌اند و قصد دارند این اپارتمان‌ها را به افراد غیر محله تحویل دهند و به عنوان شورایاری پیشنهاد می‌شود مردم دولت خدماتی است هنوز هم در نظر نشده و اگر بخوانند محله باید آباد شود اما ملک مسکونی در گذرگاه‌ها را این اپارتمان‌ها تعویض کنند و املاک تجاری راه‌ها که ساختند اپارتمان‌های تجاری در گذرگاه‌ها تعویض کنند و مشکلی دیگر که توسط شورایاری مشخص شد خانه‌ها را شده اوقات در محله است که بارها به مسئولین مربوطه تذکر داده شده است و هر کدام از املاک اوقافی که رها شده است با اشتغال معتادین و افراد هرزه در آمده است به نظر می‌آید وجود شورایاری برای محله‌ها لازم است به شرطی که از گان‌های دولتی آنها را به حساب بیاورد و کسانی هم که می‌خواهند عضو شورایاری شوند نیت آنها خدمت به اهالی محله باشد و خدای نکرده قصد دیگری از این شورایاری نداشته باشند و با تجربه ثابت شده کسانی که به رای مردم که امانت الهی است خیانت می‌کنند از زندگی خیر نمی‌بینند.

مطالبت مطابق با سلیقه بنده است!

منطقه سه تهران سومین شورایاری را برگزار کرد. مطالبی را که نوشته‌اید اکثر مطابق با سلیقه بنده میباشد. شما سال گذشته در دفتر شورایاری محله ونک تشریف آوردین و دوستان هر یک مطالبی را گفتند شما هم در روزنامه چاپ کردید. سوال آیا اتفاقی بر این محل افتاد؟ خیر. در این دوره که در شورایاری هستم ده‌ها بار در روزنامه همشهری و حتی محله‌ای مطالبی از بنده در رابطه محله «ونک» نوشته شد. ولی محله ونک مشکلات زیر بنایی دارد در حل شدن آن احتیاج به جلسات شورایاری شهر دارد تا تصویب شود. تا شورایاری شهر اگر می‌گوید با زوان شورایاری شهر مستقیم باید جلسات به صورت کمیسیون با اعضاء شورایاری هر محله بگذارد تا در زمینه‌های مهم تصمیم‌گیری و اجرا شود. ولی متأسفانه در این ده سال که شورایاری هستم سه‌بار در صحن حاضر بودم ولی اجازه صحبت به هیچ‌دیگر نمانده‌اند. فقط دبیر دبیران چند دقیقه‌ای صحبت کرد. آیا محله ونک با سابقه هزار ساله و جمعیت حدود ۲۵ هزار نفر با چند دقیقه گفت‌وگو هیچ مشکلی حل نخواهد شد. مطالب شما بسیار گویا هست. در رابطه سراسر محلات و اعضاء هیئت امنای نوع انتخابات همه فرجه‌ها درست است. تا مشورت با اعضاء شورایاری ها شود مشکلات باقی میماند. به امید روزی که به شورایاری بیشتر اهمیت بدهند و توفیقی هم داشته باشند. البته این نظر من است و بعضی از افراد شورایاری در جلسات داده بودم ولی تربیت نداشت. آن‌ها شلخته انتخابات را برای بهتر شدن وضع مشکلات مردم محلات با فقر مایند و اثر آنرا ببینیم. باتشکر از زحمات شما. محله ونک.

سید محمد عجایب
عضو شورایاری محله ده ونک، منطقه ۳

امیرالاحاج
دبیر شورایاری محله قنات کوثر، منطقه ۴

وعده و وعید و گرفتن عکس از جلسات!

بالغ بر دو سال است که از عمر شورایاری دوره چهارم محلات شهر تهران می‌گذرد و هر بار که شورایاران تقاضایی جهت رفع مشکلات محله از شهرداری منطقه دارند، جوابیه عدم بودجه از طرف شهرداری منطقه روبروی می‌شوند و هر از گاهی که دوستان شورایاری شهر تهران در شهرداری منطقه، جلسهای با دبیران شورایاری می‌گذارند، آن‌ها نیز با وعده و وعید و گرفتن عکس از جلسات می‌روند و خبری از آن‌ها نمی‌شود. البته شورایاری شهر تهران نیز به اعتراضات و نامه‌های شورایاران ارزش و اعتباری قائل نیست و شونده بطور مثال، نامه استسقاء به‌ای که توسط دبیران منطقه چهار تهران مبنی بر مخالفت با تغییر نام فلکه‌های تهرانپارس بود بدون نتیجه ماند و تا بلوی فلکه اول و سوم تهرانپارس شبانه‌بانه تا بلوی میدان قمر بنی‌هاشم میدان سجاده به تعویض شد و تغییر نام نمود. باید از چگونگی ساخت شورایاری شهیدین زین الدین یاد کنیم که تمامی ساخت شورایاری شهید همت بصورت زیر گذر از خیابان هاست و با عبوری به جهت پایین بودن انبساط سطح شهری کاسته شده است ولی در امتداد شورایاری شهید همت که به منطقه چهار تهران می‌رسد، شورایاران بصورت بل‌های متعدد ساخته شده که تمامی شورایاری‌ها در تهرانپارس و در هر کوچه و محله‌های مختلف از زیر بنای شورایاری محله قنات کوثر مبنی بر استفاده از زیر گذر را شده موجود در شورایاری شهید باقری حداقل شورایاری با بای و بل استقلال بعنوان دوربر گردان شورایاری باقری جهت سهولت در تردد و دسترسی بهتر به میدان است. و درخواست ساخت مجموعه فرهنگی ورزشی نیمه کاره و رها شده در محله قنات کوثر با نظر شورایاری محله و انتقال ساختمان استیجاری فعلی سراسر محله قنات کوثر به آنجا.

چرا فقط درباره فساد شورایاری‌ها در رسانه‌ها گفته می‌شود؟!

در بین شهر و ندان ندارند و با شنیدن‌ها سعی در دریافت اطلاعات دارند که در این میان نوجه‌ها و تراکت بخش‌کن‌ها می‌باشند به اضافه بوزرسیون مخالف دبیر محوری منع مورد و توقشان است. که آنها را سمنی کشند که خود می‌خواهند و اما در باره اعضاء فعلی شورایاری شهر ونجوه انتخاباتشان، این دوستان به دلیل ناراضی شهر و ندان تهرانی از وضع موجود و اینکه طیف حاکم بر شورایاری شهر در این اندازه کافی در مسند قدرت بوده‌اند به این لیست را می‌دانند و تنها اکثر دوستان حاضر در شورایاری شهر قرار گرفتند در لیست امید بود. جناب سالاری گرامی نمی‌دانم چقدر اطلاع دارد بنده با تعدادی از دوستانم در انتخابات اردیبهشت نود و شش دهم و حرفان این بود و هست که شورایاری سمنی نمیتواند نیازهای مردم و مدیریت شهری شهر و ندان را به خوبی پوشش دهد و تازه برای مردم، شهر و کشور هزینه هم دارد. و بنای این افراد از بنی به بالا انتخاب شوند هر منطقه یک نماینده از ساکنان متخصص همان منطقه.

در باره ساختار انسانی و اجتماعی شورایاری باید عرض کنم با شما موافقم با توجه به ساختار فرهنگی جامعه ما افراد حاضر در شورایاری قبل از اینکه یک شورایاری باشند، اکثر از معتمدین و فعالین اجتماعی هستند و کمتر تحت تاثیر کسانی قرار می‌گیرند که می‌خواهند از آنها استفاده چنانچه سیاسی بگردند. با توجه به بیان مطالب مشابه و هم‌سور در این مقطع مدیریت جدید شهری در باره فساد در شورایاری که بر رنگ عنوان میشود، میتوان گفت با توجه به فساد اعضاء شورایاری شهر در ادوار گذشته و احتمال بسیار آن در شورایاری فعلی چنانچه که می‌خواهند از آن‌ها استفاده چنانچه در سایر نهادهای یک جریان سیاسی به گوش می‌رسد، به جرات میتوان گفت که بسیار کم هستند شورایاری که با فساد در یک محیط کوچک در مقیاس محله‌ها و منطقه‌ها بخوانند اعتبار خود و خانواده‌شان را ببردند. اما چرا این موضوع را به شدت در رسانه‌ها تکرار میکنند جای تعقل دارد. در ترکیب فعلی ستاد نشان از خامی، بی‌تجربگی و عدم هماهنگی اعضاء ستاد دارد. این دوستان شناخت کافی از ساختار اجتماعی شورایاران و جایگاه‌هاشان

در مورد ساختار کنونی شورایاری باید عرض کنم، این ساختار معایبی دارد از جمله دبیر محوری، البته در صورت ضرورت برای هر نهاد فرهنگی سیاسی رسانه‌ای و یا هر مجموعه‌ای که به صورت گروهی فعالیت میکنند می‌بایست یک نماینده برای هماهنگی و راهبری مجموعه در نظر گرفت، مثل حضرت عالی که سر دبیر هستید و این امر در مجلس نمایندگان، شورایاران هیأت مدیره و امثال آن نیاز است. اگر فرض کنیم که با وضع موجود دبیران کاسبکاران در صورت تغییر سازوکار برای فعالیت و ارتباطات داشتن همه شورایاران تعداد در اصطلاح کاسبان بیشتر میشود. اما برای استفاده از ظرفیت همه شورایاران میتوان با تقسیم کار در شورایاری محلات با اصلاح اساسنامه از تمامی توان شورایاری استفاده کرد. اما انتخاب دبیر به صورت آراء عموماً شورایاری هر محله‌ها معمولاً تکیه بر تیر راه برای مشورت است آن خواهد بود، مثل تمامی دنیا، اگر دوستانی هم که در شورایاری محله در اقلیت هستند به جای کنار کشیدن و تخریب جایگاه حقوقی دبیری می‌توانند مشارکت بیشتری در امور داشته‌اند و خود را به اکثریت تحمیل کنند.

پورعباسی

دبیر دبیران منطقه ۱۷

شورایاران گنجینه های نهفته محلات تهران

عباس فرمات
چهارمین شورایاری محله سعیدآباد منطقه ۱۸

شورایاری ها و یا انجمن و معتمدان محلات که در حدود ۱۹ سال از تولد آن سبزی میشود با فراز و نشیب های مایه بوده است. که دوره های اول آن بسیار فعال و اکتیو بود که با گذشت زمان با مبری های از جانب مسئولین مواجه شده است. اگر مدیران شهری با یاد مثبت به شورایاری ها نگاه داشته باشند شورایاران مشاوران برجسته در حوزه مدیریت شهری خواهند داشت. برای اینکه شورایاران گنجینه های نهفته محلات میباشند. که استعداد بالقوه همه نوع همکاری در حوزه شهری را دارند. که باید به فعالیت در آید. شورای شهر تهران بزرگ با ۱۲ نفر عضو توان هیجکاری را ندارد. نه محلات را می شناسد و به مشکلات مردم مشرف نمی باشد. ولی شورایاران از دل متن محلات و یاری مستقیم مردم انتخاب شدند. و بزرگترین امتیاز آنها داوطلب بودن برای خدمت رسانی بدون چشم داشت مادی داشته باشند و افتخار آنها همین بست که خادم افتخاری می باشند. و از هفت عضو اصلی که در محلات حضور دارند دارای تخصص های ویژه ای می باشند. مثل: دکتر، مهندس، تاجر، روحانی، دانشکاه، معلم، کاسب و غیره. که اینها گنجهای نهفته محلات میباشند. که مردم مدام مشکلات خود را به نامیگان واقعی خود انتقال میدهند و این برداران مخلص و ایثارگر انتقادات و پیشنهادهای مردم محلات را به شورای شهر و شهرداری و دیگر ارگانها مرتبط با خدمات رسانی انتقال می دهند. که خدمت رسانی به نحو احسن به مردم محلات صورت پذیرد. شورایاران این تصمیم ساز هستند نه تصمیم گیرنده. پس شورای محترم شهر از این گنج های نهفته محلات غافل نشوند. و شورای شهری پویا و موفق است که از همه ظرفیتهای محلات به نحو احسن استفاده نماید. و در پایان از جناب مهندس سالاری عزیز سر دبیر محترم پدیده شهر تقدیر و سپاس بیکران دارم که مشکلات محله های تهران را به جد پیگیری می نمایند.

معدودی از شورایاران به کارهای دلالی در جهت منافع شهرداری و خودشان می پردازند!

محمد برداران کاظمیان
دبیر شورایاری محله نظام جمعی
منطقه ۶

به قوانین و این نامه های که بسیار نقص داشت بطور مثال همیشه بحث نظارت از سوی شورایاری بر کارهای شهرداری جزو شعارهای ستاد شورایاری بود، ولی هیچ راهکاری برای شخص نبود و قابل اجرا نبود و ستاد شورایاری هم میبایستی خود را با ستاد راهبردی که از سوی شهرداری گذاشته بود هماهنگ میکرد که در خیلی از موارد به اشتراک نمی رسیدند و موضوع مسکوت باقی میماند و شورایاران یک با هم در دوها داشتند که اکنون نیز در هر فرصتی این نامه های برای شورایاران فرستاده میشود که حتی با ستاد شورایاران هماهنگ نشده و قبول نمایند که شورایاران مانده اند که کی چکار است و به کی باید پاسخگو شوند لذا عده ای خاص که برای همه نیز این افراد پوشیده نیستند به کارهای دلالی در جهت منافع شهرداری و شخصی خودشان در آمده اند که باعث گردیده بخاطر آن عده کم که برای ستاد شورایاری قبل نیز مشخص شده بودند. به بی احترامی کلی به شورایاران بپردازند که بنده شخصاً هرگونه بی حرمتی را به کسانی که می خواهند بگونه ای سیاسی این عرصه را از بین ببرند و نمایندگان او همان آن هستند که قوانین بگونه ای اصلاح شود که به هیچ عنوان جای برای هرگونه ارتباط بین شهرداری و شورایاران به جهت سوءاستفاده از بین برود و این بخشنامه ها میبایستی به شهر داری زده شود که در صورت مشاهده شهر داری با معاونت های ایشان تعویض گردد مگر مواردی باشد که نفع شهرداری و محله در آن دیده شده باشد که در اینصورت هیچ اشکالی ندارد که کسی بتواند کمک در کارهای شهرداری کند. و دومین مساله مهم که همیشه شعارش داده میشود و معلوم نیست کی قراره این مهم بپردازند اداره محله توسط خود مردم محله است که باید هم شنیده میشود که میفرماید در این دوره نیز دوستان به تجربه به این کار بپردازند که با مدعی نمایم که دوستان شورایاری تجربه کافی را پیدا کرده اند و بیشتر این دوستان حتی میتوانستند شهر داری را در منطقه بشوند و لطفی که بر نامه

بر خود لازم دیدم که نکاتی را متذکر شوم که دور از شان میباشند که اکنون بیش از گذشت دوازده سال از شروع برگزاری پارلمانهای محلی که شورایاران از بدو شروع همه و همه با نیت همکاری و بدون هیچ چشم داشتی وارد عرصه شدند و اکنون گاهی بی حرمتی های به شورایاران میشود که نادیده گرفتن زحمات ایشان است و بجای تقدیر و تشکر به سراغ آن عده محدود از شورایارانی رفته اند که بدنبال منافع شخصی خودشان هستند که قابل ذکر است که چرا و چگونه این دوستان به دنبال منافع شخصی در آمدند. و این یعنی که قوانین و این نامه ها نادرست است که این بیستر غلط برای ایشان باز شده است که میبایست این قوانین اصلاح شود و یا توجه به اینکه چنانچه مواردی از سوی شورایاران به ستاد شورایاری مطرح میشد و از ستاد طلب کمک و نظارت و اجراء مشکلات میشد ستاد شورایاری گاهی بیست از یکسال طول میکشید تا به پرورنده شکایتی رسیدگی کند و سراخ هر چه میباشند نمیتوانستند در امور شهرداری مداخله نمایند و به اجرا برسانند چیزی که برای شورایاران میماند به مانند سنگ روی یخ و نگاه های منفی از سوی شهرداری بر شورایاران بود و همه چی بستگی به رابطه شورایاران با شهرداری بود و شهرداری نیز بالطبع بدنبال منافع خود بود و خود یک شورایاران مزاحم اصلاحیست دیده نبود و از اینرو خیلی از شورایاران فعال از سمت خود استعفا دادند که در شهرداریهای مختلف این امر نیز متفاوت بود و بستگی پیدا میکرد به شهر داری منطقه که چقدر پذیرای شورایاران و همسویا ایشان بطور عملی بود چون تقریباً همه شورایاران شورایاران را پذیرفته بودند ولی در عمل تا چه حد میباشند مطالب شورایاران عمل نمایند متفاوت بود که خوشبختانه در منطقه شش همسوی شهر داری منطقه با شورایاران بسیار خوب بود ولی مع ذلک باز هم مواردی بود که از دست ایشان خارج بود و حتی ستاد هم نمیتوانست بخاطر قدرت کم اش حمایت انجام دهد و همه اینها بر میگردد

در برخی مناطق مرکزی و کلیدی شهر تهران درگیرانت خوری شده اند!

علی قبادی
دبیر شورایاری محله تقی آباد، منطقه ۲۰

مجید منافی
شورایاری محله جلیلیه، منطقه ۱۷

شورایاری؛ گریه دوری مستقیم بین مردم و مدیران ارشد مدیریت شهری

نهاد شورایاری یکی از برجسته ترین مظاهر دموکراسی است. وجود این نهاد قدرتمند مردمی در هر امر اجرایی و تصمیم گیری مدیریت شهری در طول ۱۵ سال گذشته در شهر تهران باعث ظهور گریه دوری مستقیم بین مردم و مدیران ارشد مدیریت شهری گردیده است. در حالی که اهداف و مطالبات عمرانی و فرهنگی ساکنین محلات را سهل الوصول تر و فراخ تر از دفعه های فردی اهل محلات نموده است. در نقطه مقابل وجود شورایاری بستری را فراهم نموده تا مدیریت شهری بدون صرف هزینه وقت گران بها از سمت و سوی مطالبات ساکنین محلات مطلع شده. بر نامه ریزی و بودجه بندی مناطق شهر تهران را به تفکیک در راستای توقعات و مطالبات مردمی ترتیب داده و برنامه های کوتاه و بلند مدت خویش را بر اساس آن تنظیم کنند. مفید بودن نهاد شورایاری بر هیچ فردی پوشیده نیست با این وجود سوالی که به ذهن متبادر میگردد این است که با عنایت به همه محاسن شورایاری چرا اقدام اساسی برای بر کردن خلاقیت این نهاد بر ثمر برداشته نشده است؟ براساسی هیچ تلاش مجدانه ای در جهت مرتفع کردن این مشکل صورت نگرفته. ضرب اهنگ و قصد جدی در حمایت از نهاد قانونی این تقصیر کوچک قانونی صورت نگرفته است. اگر چه در دوره قبل شورای شهر تهران زحمات بی شائبه و تلاشهای جناب آقای سردار طلائی شایان تقدیر و قابل ذکر است. واقعیت تاکنون اما طور دیگری رقم خورده و هیچ کار تعاملی سازنده بین شورای شهر تهران و مجلس شورای اسلامی در جهت تثبیت این موضوع محقق نگشت. بنظر میسر شد برای انجام پذیرفتن این مهم یک لابی و تعاملی قوی و مستحکم و منسجم بین شورای شهر تهران و مجلس شورای اسلامی به ویژه نمایندگان محترم شهر تهران کارگشا و سازنده باشد اگر.....

۱- اینکه شورایاران برای آقای دکتر قالیباف برای انتخابات ریاست جمهوری فعالیت می نمودند نمیشود گفت که نبوده ولی کلیه شورایاران در این امر فعال نبودند، بخاطر اینکه در دوره چهارم شورایاری اشتباهی که نماینده میباشند دارای دستمزدها و دستمزدی که در این زمانها بسیار کم تر از نماینده است که در این حضور داشته دیلم میباشند و میتواند تشخیص دهد که چگونه کار انتخاباتی و پوزی چه گاندیدایی فعالیت نماید. ۲- در مورد رانت خواری شاید بنده در محله خود به این موضوع بر خورد نداشته ولی شنیده میشود که در برخی مناطق مرکزی و کلیدی شهر تهران شورایاران با این مورد هم درگیر شده و خود را دچار این عار نه نموده اند. ۳- جایگاه شورایاران بدلیل اینکه نمایندگان شورای شهر به عقیده بنده خود آنها گویا نموده و بیکر ثبت جایگاه شورایاران نمیباشند و لغزان میباشند بنا به وعده هایی که نمایندگان کنونی به شورایاران بابت حفظ جایگاه شورایاران داده بودند عملی نشده و توخالی در آمده است. در بزرگه اینکه شورایاران برای کار انتخاباتی و با سیاسی انتخاب شده اند خیر اینگونه نیست، بدلیل اینکه شورایاران آن زمانی که نماینده محلات خود شده اند با اکثریت شهروندان محله در ارتباط بوده و از نزدیک با آنها مراد دارند، شورایاران برای کوه کوه کردن و هوار نمودن مشکلات محله با عرصه شورایاری گذاشته، شورایاران از توانایی های خیلی خوب برخوردار میباشند چه بسا که نمیتوانند از آنها استفاده نمایند، هم اکنون هم اینگونه است که در زمان انتخابات می شود نمایندگان شورایاران را میباشند. شورایاران بخاطر اینکه در محله سکونت داشته خیلی خوب مشکلات محله خود را میدانند و همه روزه با آنها مواجه میشوند،

بنیامین نعیمیای در مقاله ای مطرح کرد:

هم افزایی دستگاه ها و نهادهای فرهنگی و اجتماعی در مدیریت محله محور شهر تهران

هم افزایی

هم افزایی یعنی تلاش افراد موجب عملکردی گردد که از مجموع عملکرد اعضاء بیشتر باشد یا به عبارتی نوعی منطق فکری است که در آن جمع واقعی حاصل از اجزای جمع جبری آن بیشتر می شود و تلاشهای فردی اعضا منجر به سطحی از عملکرد می شود که بیش از مجموع درونداهای فردی آنها است. هنگامی که فرهنگ یا رویکرد خاصی که بتواند بر کل سازمان، افراد و فرهنگ ها احاطه داشته باشد موجود نباشد هم افزایی فرهنگی می تواند در مقام رویکردی مناسب به کار گرفته شود که از ترکیب و تلفیق چشم اندازها و رویکردهای فرهنگی متنوع حاصل می گردد. در این مقاله هم افزایی فرهنگی مدیریت محله مد نظر است. هم افزایی فرهنگی کامل ترین مواجهه و برخورد با تنوع فرهنگی است که بر الگوهای فرهنگی کلیه ی اعضا تکیه دارد و به تفاوتها و اندازه ی شباهتها اهمیت می دهد و بهترین جنبه های فرهنگ همه ی اعضای جامعه را منعکس می کند.

ماتریس تعاملات مدیریت محله

ساختار مدیریت محله در ارتباطات و تعاملات درون و بیرون گروهی معنا یافته و محقق می شود. در صورتی که این تعاملات حذف شود، مدیریت محله در حد مدیریت یک آموزشگاه خصوصی (در اینجا سرای محله) تقلیل می یابد. وضع موجود ترکیبی است کلی از شرایط درونی و بیرونی ساختار مدیریت محله. در حال حاضر آنچه به عنوان ساختار مدیریت محله در قالب دفتر چه آئین نامه به محلات ابلاغ شده است، که طرحی اولیه و مبتنی بر داده ها و اطلاعات سالهای گذشته (۱۳۸۹) می باشد، برخی تعاملات و ارتباطات درونی را بازگو می کند. اما روند تغییر و تحولات این ساختار باید به سمت توانمندی و افزایش مسئولیت حرکت کند. شرایط موجود و بخش های آن در ادامه آمده است.

۱. شرایط داخلی: اثرگذاران - سازمان نیمه بوروکراتیک خرد
 الف. شوراباری و هیات امناء محله. در ده سال قبل انتخاباتی که افراد اندکی نسبت به جمعیت محلات از آن اطلاع داشتند برگزار شد، و گروهی بدون توجه به سطح دانش، تخصص و توانمندی با تأکید بر ابعاد فردی (تشکیلات بدون ساختار قانونی با محوریت عمدتاً غیر علمی که فرایند عضویت در آن آزاد و بسته نمایندگانی افراد است) گرد هم آمدند. این افراد در ابتدا با هدف توسعه مشارکت های مردمی دارای اختیارات مناسب از جمله ساختمان، نتخواه و تعاملات مطلوب شده و همگام با تحولات شهری حرکت کردند. شوراباران با این شرایط بدون تشکیلات مدیریت محله و آگاداری سرای محله دارای قدرت اندک اما قابل توجه شدند.

ب. مدیر محله و توانمندی های شخصی (ارتباط، سازماندهی، مدیریت، اداره کردن، درآمدزایی، ابتکارات

و خلاقیت ها، توانایی ساختار بخشی و رفع مشکلات) ج. کارکنان و افراد به کار گرفته شده در سرای محله

۲. شرایط بیرونی: در چهار سطح محله، ناحیه، منطقه و شهر

الف. محله متفاوت در محلات مختلف. مساجد، بسیج، خزنه خزنه شهیدان، امامان جماعت، کسبه، ریش سفیدان و در سطح بالاتر شهروندان ساکن

ب. ناحیه. شهرداری ناحیه به ویژه اداره اجتماعی فرهنگی، مالی (در تسهیلات نتخواه)، خدمات شهری، فنی عمرانی و شهرسازی (در حداثه مشکلات محله و پیگیری رفع آنها) - در برخی محلات دفاتر توسعه سازی سازمان توسعه شهر تهران

ج. منطقه. شهرداری منطقه با معیاری های مالی، فنی، عمرانی، خدمات شهری و فضای سبز. در سطح اصلی معاونت اجتماعی منطقه با کلیه ادارات، بازرسی، حراست، بسیج منطقه

د. در سطح شهر: ستاد راهبردی مشارکت های اجتماعی، معاونت اجتماعی و ادارت کل نظیر سلامت، فرهنگ، مطالعات و...، بازرسی، حراست، سازمان بسیج شهرداری، سازمان های مردم نهاد و برخی مراکز خیریه و

هدفمند کردن کمک ها و هدایای شهرداری تهران در سطح مناطق به موسسات و سازمانهای عمومی و خصوصی از طریق مدیریت محله به منظور تعاملات بیشتر و استحکام روابط همچنین اهمیت یافتن جایگاه مدیریت محله

از طریق ارتباطات و تعاملات بین فرهنگی است که افراد و فرهنگها می توانند از شباهت ها و تفاوت های موجود آگاه شده و از آن برای تعالی فرهنگ جامع استفاده نمایند. تأکید بر نقاط مشترک مدیریت محله و سایر دستگاه های موجود در محلات

حمایتی به طور پراکنده با برخی محلات ارتباط دارند. سطح شهر به ندرت ارتباطی میان نهادهای دولتی و غیر دولتی دیگر با محلات وجود دارد. در صورت لزوم این ارتباط از طریق معاونت اجتماعی شهری یا منطقه ای به محلات اعلام می شود مثل هلال احمر، ستاد شوراباری یا ادارات فراعضای شورای و دبیران) در شکل مطلوب ساختار مدیریت محله باید نقش نظارتی شهرداری بیشتر شده و در مقابل قدرت تصمیم گیری، اختیار عمل و اجرای مدیریت محله افزایش یابد. در این حالت مدیریت محله به نهادی اجتماعی ساکن گردهای نزدیک به واقعیت و نیاز جامعه تبدیل می شود.

عوامل مؤثر در برقراری تعامل و همکاری دو سویه بین مدیریت محله و نهادهای مدنی

برای دستیابی به هم افزایی فرهنگی اجتماعی از سطح محلی تا شهری، باید شرایطی همچون اهداف فرهنگی روشن، تعهد به هدف مشترک، ارتباطات خوب میان فرهنگی، اعتماد فرهنگی متقابل، مهارت در مذاکره و گفت و گو بین فرهنگی، رهبری اثر بخش توسط مدیریت شهری، خلاقیت فرهنگی، مهارت های مرتبط مدنی و فضای حمایتی مناسب و کارآمد فراهم گردد. اهداف فرهنگی روشن، مدیریت محلی و مدیریت شهری باید اهداف فرهنگی مشخص و دریافت روشنی از آن اهداف داشته باشند و برای رسیدن به آنها فعالیت کنند. تعهد به اهداف مشترک: عامل اساسی دستیابی به اهداف

ارائه ماتریس فعالیت های موازی سازمان ها و نهادهای محله ای (محتوایی و ساختاری)

ساختار مدیریت محله شهر تهران به ویژه در بخش اجرایی (سرای محله) دارای فعالیت های موازی با ادارات سازمانها، ارگانها و موسسات عمومی، دولتی و غیر دولتی در عرصه محلی است. در ادبیات توسعه و ارتقای فرهنگی تعدد مراکز ویرانه های ارائه شده اجتماعی پدیده ای است مثبت اما متفاوت از موازی سازی کاری. چرا که موازی سازی سبب اتلاف منابع، پراکندگی اقدامات و جزیره ای عمل کردن، تشتت و آسیب فرهنگی، دشواری دستیابی به اهداف را در بنیاد دارد. بنابراین مدیریت محله در موارد ذیل دچار موازی سازی کاری است. که در سطح درونی در صورت تحقق هم افزایی دیگر موازی سازی کاری نخواهد بود بلکه به هماهنگی و بهره وری اجتماعی منجر خواهد شد.

۱. در سطح درونی - با شهرداری تهران و سازمانهای تابعه. برخی مثال ها: سازمان فرهنگی هنری شهرداری تهران، بسیج شهرداری، مجموعه های شهروندان، سازمان ورزش تهران که در عرصه محلی به ارائه خدمات می پردازد.
۲. در سطح بیرونی - با سایر نهادها و موسسات دولتی، عمومی و خصوصی.

همگرایی و انسجام فرهنگی و اجتماعی استفاده کنند. رهبری اثر بخش: هم افزایی فرهنگی تنها با بهره گیری از رهبری کارآمد و اثر بخشی حاصل می گردد که توان همسوزاری نیروهای فرهنگی جامعه را برای تحقق اهداف فرهنگی مشترک داشته باشد. در اینجا شهرداری تهران به عنوان متولی و کلید دار مدیریت محله این رهبری را بر عهده دارد. خلاقیت فرهنگی: برای حل مسائل حاصل از تنوع و تفاوت های فرهنگی، اعضای جامعه و فرهنگ ها باید توان و خلاقیت ارائه ی راه حل های هم افزا و هم یروبخش فرهنگی را داشته باشند و بتوانند گزینه های جدیدی بر مبنای فرهنگ های گوناگون ایجاد کنند.

ایجاد فضای حمایتی: برای تحقق هم افزایی فرهنگی زیرساخت های فرهنگی جامعه باید سالم باشد، به طوری که فرهنگ را اعضا حمایت کنند و به رفتار آنان استحکام بخشد تا از این طریق عملکرد مطلوب حاصل گردد. همچنین ساختار سیاسی و حاکمیت جامعه نیز باید منابع لازم دستیابی به اهداف و عملکرد مطلوب را فراهم سازد.

مهارت های مرتبط: افراد باید توان و مهارت های دستیابی به اهداف مطلوب و ویژگی های شخصی عالی در هنگام کار با دیگران را داشته باشند و آنها را تعالی بخشد تا نیازهای فرهنگی را بر آورده سازد، به طوری که توان کار با دیگران و یادگیری از آنها را که فرهنگهای متفاوتی دارند کسب کنند. مدیران محلات و اعضای شوراباری توانمند، با تجربه و دارای تحصیلات عالی نقشی برجسته در نوع اقدامات و فعالیت ها خواهند داشت.

راهکارهای پیشنهادی برای هم افزایی و افزایش اثر بخشی تعاملات در محلات بلند مدت، کوتاه مدت، پیشنهاد های مخصوص مدیریت محله، پیشنهاد های مخصوص مدیریت شهری و...

به طور کلی مجموعه راهکارها و پیشنهادات برای دستیابی به هم افزایی و افزایش اثر بخشی تعاملات در محلات را می توان از نظر سطح به سطوح محلی، منطقه ای و شهری و از نظر زمان دستبندی به کوتاه مدت، میان مدت و بلند مدت تقسیم نمود.

۱. ارتقای اعتماد عمومی به مدیریت محله:

• در سطح منطقه ای و شهری - اطلاع رسانی و معرفی ماهیت مدیریت محله و سوابق آن به شهروندان، نهادها، سازمان ها و موسسات از طریق تبلیغات شهری، رسانه های عمومی، رسانه ملی، همایش ها و برنامه های مشترک.

مثال: برگزاری همایش مشترک نیروی انتظامی و مدیران محلات در راستای ارتقای امنیت اجتماعی محله محور و بهره گیری از توانمندی های موجود در جهت کاهش مشکلات امنیتی محله

مثال: ارسال نامه مر کزی به سازمان آموزش و پرورش شهر تهران و معرفی کارویژه های مدیریت محله به منظور ارتباطات بیشتر و جلب اعتماد عمومی

• در سطح درون شهرداری تهران و مناطق از طریق ایجاد ارتباط میان سازمانهای زیر مجموعه شهرداری و معاونین شهری و منطقه ای در حوزه های مختلف.

مثال: جلسات مشترک مدیران محلات با معاونت های مالی، خدمات شهری، عمرانی و...

• در سطح محلی از طریق گیری مدیریت محله و سایر اعضای مدیریت محله با متولیان محله امامان جماعت، ریش سفیدان و فعالین محلی

۲. ارتقاء جایگاه مدیریت محله میان نهادهای عمومی محله ای:

• هدفمند کردن کمک ها و هدایای شهرداری تهران در سطح مناطق به موسسات و سازمانهای عمومی و خصوصی از طریق مدیریت محله به منظور تعاملات بیشتر و استحکام روابط همچنین اهمیت یافتن جایگاه مدیریت محله.

مثال: ناهای مانند بازرسی، نوسازی و رنگ آمیزی مدارس از طریق مدیریت محله به شهرداری مناطق اعلام شده و در فرایند امور مدیران محلات حاضر باشند.

مثال: احداث کمک های مالی به مساجد یا برنامه های مشترک شهرداری سطح مناطق و تواحی به واسطه مدیریت محله صورت پذیرد.

مثال: ارائه کارت های اعتباری نمایشگاه عیب سبز به هیات های محلات از طریق سراهای محلات.

۳. عقد تفاهم نامه کلان شهری با نهادهای دولتی و غیر دولتی به منظور همکاری میان مدیریت محله و نمایندگان سازمان ها

• در سطح مناطق عقد تفاهم نامه با آموزش و پرورش، ادارات آب، گاز و برق

مثال: تغییر تعرفه برق سراهای محلات از تجاری به عمومی

• در پرداخت بارانه (سوسپیت) فرهنگی به مدیریت محله

• به منظور افزایش فعالیت و افزایش اثر گذاری

• به منظور کاهش درآمدی میان نهادهای موازی و سراهای محلات در امور فرهنگی

• به منظور بهره مندی عمومی از خدمات اقتصادی - فرهنگی تعامل مدیریت شهری به ویژه در سطح مناطق نهادهای غیر فرهنگی مانند بانکها و موسسات مالی، دادگستری ها، و...

• در جهت اجرای برنامه های مشترک، برگزاری دوره های آموزشی از سوی سراهای محلات برای کارکنان آن نهادها که حاضر در محله هستند و مواردی از این نوع.

عمل به موارد فوق و تحقق آنها به عنوان اقدامات ضروری در جهت ارتقای بیشتر اقدامات و سیاستگذاری های کلان شهری خواهد بود که در کوتاه مدت به تسریع در امور و افزایش حجم کمی و کیفی فعالیت های فرهنگی شهر منجر خواهد شد.

• در جهت ایجاد فرایند توانمندی اجتماعی ساکنان شهر منجر شده و در بلند مدت ضمن تحقق تمام اهداف بیان شده به تبدیل ساکنان شهر به شهروندان مشارکت جو منتهی می شود. شهروندانی که صاحب حق بوده و صاحب مسئولیت، چنین شهروندان بویایی در هر محله ای از شهر باشد به وظایف خود عمل کرده و مطالبه گر حقوق شهروندی خود خواهد بود.

مدیریت پسماندها در ایران

امروزه مدیریت پسماندهای جامد شهری به یکی از اولویت های اصلی شهرها و روستاهای کشور تبدیل شده است. بر اساس آمار سازمان شهرداری ها و دهیاری های کشور روزانه بیش از ۴۹۰۰۰ تن پسماند عادی (به استثنای پسماندهای ساختمانی و عمرانی) در ایران تولید می گردد که از این مقدار ۲۸۰۰۰ تن (۷۷ درصد) در شهرها و مابقی (۱۱۰۰۰ تن) در روستاها تولید می شود. متأسفانه علی رقم پردازش و دفع بیش از ۴۱ درصد کل این مقدار پسماند در کلانشهرها، بازارها و وضعیت مدیریت پسماندها در کشور از وضعیت مطلوبی برخوردار نبوده و بر اساس آمار روزانه در حدود ۱۵۰۰ متر مکعب شیرابه با نرخ آلودگی بسیار بالا (COD در حدود ۳۰ هزار تا ۶۰ هزار میلی گرم بر لیتر) تولید می شود که این مقدار با آلودگی سالانه ۸ تا ۱۰ هکتار از زمین های مرغوب حاشیه شهرهای کشور همراه می باشد. در این میان میزان انتشار گازهای گلخانه ای حاصل از پسماند کشور در حدود ۸ میلیون تن معادل دی اکسید کربن در سال است که این میزان در حدود ۲ برابر میانگین جهانی است. لذا می توان وضعیت موجود مدیریت پسماند در کشور را حتی بدون در نظر گرفتن بالای روزانه پسماندهای ساختمانی و عمرانی، وضعیتی نامطلوب و نگران کننده در نظر گرفت که این امر در کنار سایر بحران های محیط زیستی موجود در کشور می تواند بقا و سلامت کودکان و نوجوانان ایران زمین را با مشکلات عده ای مواجه سازد.

مدیریت پسماندها در کلانشهر تهران

در کلانشهر تهران نیز با جمعیتی بالغ بر ۸،۵ میلیون نفر، روزانه در حدود ۷۵۰۰ تن پسماند عادی و ۵۱۰۰ متر مکعب پسماندهای ساختمانی و عمرانی تولید می شود. شایان ذکر است در صورت احتساب پسماند عادی حاصل از شهرها و شهرک های اطراف تهران، میزان پسماندهای ورودی به مجتمع پردازش و دفع آراکوه به ۸۲۰۰ تن در روز یعنی ۱۷ در صد کل پسماند عادی کشور افزایش خواهد یافت.

بررسی زیر ساخت های لازم برای تربیت زیست محیطی خانواده ها

متوقع بودن دولت و شهرداری ها از خانواده برای مشارکت در داوطلبانه در امور محیط زیست و مدیریت پسماندها بدون ایجاد بسترهای فرهنگی، آموزشی و... برای آنها امری غیر ممکن است. پس از دهه ۱۹۹۰ میلادی بسیاری از کشورهای جهان برای افزایش سطح فرهنگ زیست محیطی در میان خانواده ها و در نتیجه جامعه، اقدامات مختلفی را صورت داده اند که از مهم ترین آنها می توان به موارد ذیل اشاره کرد:

- اصلاح بازیگر و رزبینه سازی قوانین حاکم بر مدیریت پسماندها با در نظر گرفتن توانمندی مصالح شهروندان و محیط زیست
- تغییر در نظام آموزشی عمومی و تخصصی محیط زیست و مدیریت پسماندها در سطوح مهدهای کودک، مدارس ابتدایی، دبیرستانها، دانشگاه ها و موسسات دولتی و خصوصی
- ارتباط تنگاتنگ و صادقانه میان مدیران دولتی، شهرداری ها و نمایندگان شهروندان، خانواده ها در تصمیم سازی ها و تصمیم گیری ها در حوزه مدیریت پسماندها
- ایجاد شرایطی جهت آگاه سازی خانواده ها در خصوص لمس تاثیرات مثبت حاصل از مشارکت داوطلبانه آنها در امر مدیریت پسماندها در زندگی روزمره خود از سوی دولت و شهرداری ها
- ستادها، انجمن ها و انجمن های تخصصی و انجمن های آموزش های مدیریت پسماندها آرایه شده به شهروندان و خانواده ها از سوی دولت و شهرداری ها

بررسی نقش خانواده ها در بهبود مدیریت پسماندهای جامد شهری

با توجه به تجربیات موفق کشورهای توسعه یافته در خصوص مدیریت پسماندها و تجربیات کسب شده در خصوص مدیریت پسماندها در کشور و به ویژه کلانشهرهای بزرگی همچون شهر تهران می توان مهم ترین حوزه مشارکت خانواده را در این موارد ذیل خلاصه کرد:

- آموزش مدیریت پسماندها به فرزندان و عمل به آن
- مشارکت داوطلبانه شهروندان با دولت و شهرداری ها
- اصلاح الگوی مصرف
- تفکیک، نظافت و کم حجم سازی پسماندها در مبدأ
- پرداخت به موقع بهای خدمات مدیریت پسماندها
- عدم پرداخت پسماندها به معابر طبیعت (نظافت شهری)

آموزش مدیریت پسماندها به فرزندان و عمل به آن

کودکان همواره رفتارهای صحیح و واضح والدین خانواده را به عنوان صحیح ترین الگوهای اخلاقی خود پنداشته و با این روند به رفتار فکری خود ادامه می دهند. حال چنانچه والدین خانواده با توجه به آموزش های صحیح دریافت شده از سوی دولت و شهرداری ها بتوانند از همان بدو کودکی علاوه بر آموزش صحیح مدیریت پسماندها خود نیز به اجرای عملی آن بپردازند، این تاثیر گذاری دو چندان خواهد بود.

مشارکت داوطلبانه شهروندان با دولت و شهرداری ها

مشارکت داوطلبانه خانواده ها با دولت و شهرداری ها در خصوص مدیریت پسماندها را می توان در تربیت صحیح و اصولی آنها در محیط خانواده به عنوان فرزندان دیروز در نظر گرفت و این در حالیست که در صورت عدم پیاده سازی بسترهای مناسب از سوی دولت و شهرداری ها برای آموزش خانواده های دیروز، دستیابی به بستر خانواده ای برای تربیت فرزندان ای بیشترین مشارکت داوطلبانه و حوزه مدیریت پسماندها میسر نخواهد بود. فرزندان که شاهد مشارکت داوطلبانه والدین خود با دولت و شهرداری ها بدون در نظر گرفتن مسائلی اقتصادی بوده اند در آینده نیز خود به صورت کامل داوطلبانه در امر مدیریت پسماندها مشارکت خواهند نمود.

دکتر حسین جعفری، مدیر عامل سابق سازمان مدیریت پسماند شهرداری تهران عنوان کرد

مشارکت اجتماعی و نقش خانواده ها در امر تفکیک و کاهش تولید پسماند از مبدا

بدون شک خانواده را می توان به عنوان عنصر زیربنایی هر جامعه، منشأ بسیاری از تغییرات بزرگ اجتماعی، فرهنگی، بهداشتی و زیست محیطی در نظر گرفت. تجربیات بسیاری از کشورهای توسعه یافته به ویژه پس از تغییرات حاصل از جنگ جهانی دوم نشان دهند این حقیقت است که تصمیم و عزم خانواده ها به دارا بودن جامعه ای پیشرو و توسعه یافته در حوزه های مختلف در کنار عزم مدیران دولت و شهرداری ها، تسهیل ساز حرکت رو به رشد این کشورها در طول دهه های گذشته بوده است. در این میان علاوه بر فاکتورهای اقتصادی، بسیاری از کشورهای توسعه یافته دریافته اند که حصول به این فاکتور از رشد بدون نهادینه سازی اصول اخلاقی، اجتماعی و زیست محیطی در هر جامعه ای امری معال و سراسر گونه است که در این میان نقش خانواده ها به عنوان بستر نهادین رشد و تربیت فرزندان و اعضای خانواده بسیار پررنگ و تومر قرار گرفته و این بستر سازی فرهنگی مناسب باعث گردیده تا پیاده سازی بسیاری از قوانین و دستورالعمل های مختلف در یک جامعه به دلیل بسط سازی مناسب در خانواده ها مورد پذیرش و اجرا قرار گیرد که این امر با شتاب روزافزون کشورهای توسعه یافته در دست یابی به شرایط ایده آل مختلف صنعتی، اقتصادی، فرهنگی و محیط زیستی همراه بوده است. در این میان مساله محیط زیست و مدیریت پسماندها نیز از جمله مسائلی است که به ویژه پس از حوادث تلخ زیست محیطی دهه های ۹۷ و ۱۹۸۰ میلادی در قاره اروپا و آمریکا شمالی به شدت از سوی کشورهای توسعه یافته مورد توجه قرار گرفته و دولت ها را بر این حقیقت گردانیده که دستیابی به محیط زیستی سالم بدون مشارکت شهروندان و اعضای جامعه (به عنوان فردی رشد یافته، در یک جامعه) غیر ممکن است. لذا پس از دهه ۹۰ و پس از اعلام پیام جهانی کیوتو، بسیاری از دولت ها فرهنگ سازی زیست محیطی در میان خانواده ها و دانش آموزان را (از اولویت های بلند مدت خود برای دستیابی به توسعه پایدار قرار دادند. این سرمایه گذاری بلند مدت باعث گردیده که امروزه در بسیاری از کشورهای توسعه یافته، مشارکت داوطلبانه شهروندان در امور محیط زیستی و به ویژه مدیریت پسماندها از درصد بالایی برخوردار باشد. لذا در این مقاله بر آنیم تا با توجه به تجربیات موفق کشورهای توسعه یافته و شرایط فعلی مدیریت پسماند کشور به بررسی جایگاه خانواده ها (به عنوان عنصر زیربنایی جامعه) در خصوص بهبود مدیریت پسماندهای جامد شهری بپردازیم.

اصلاح الگوی مصرف

محصول تولیدی تا حد ممکن دارای ویژگی های ذیل باشد:

- در فرآیند استخراج، فرآوری و انتقال آن محصول کمترین میزان ضایعات تولید شود
- در فرآیند استخراج و فرآوری محصول از کمترین میزان مواد سمی و شیمیایی استفاده شود
- در فرآیند طراحی به مواردی چون به حداقل رسانی مواد مصرفی، تفکیک پذیری، به حداقل رسانی مواد بسته بندی و انرژی مصرفی و... توجه شود
- محصول تولیدی علاوه بر کیفیت مناسب از کمترین میزان پسماند تولیدی همراه باشد
- در ساخت محصولات تولیدی از حداکثر مواد بازیافتی استفاده شود
- پسماندهای محصولات تولیدی را بالاترین قابلیت بازیافت و استفاده مجدد در خود را باشد
- تنها در چنین شرایطی می توان انتظار داشته که اصلاح الگوی مصرف از سوی خانواده ها با موفقیت صورت گرفته و نتایج حاصل از آن در فرآیند مدیریت پسماندها جاری و ملموس گردد. از سوی دیگر در صورت پیاده سازی چنین شرایطی خانواده ها خواهند توانست به انتخاب محصولاتی اقدام کنند که علاوه بر کاهش پسماند تولیدیشان، از بالاترین قابلیت بازیافت و تفکیک پذیری برخوردار باشند.

تفکیک، نظافت و کم حجم سازی پسماندها در مبدا

در گذشته در بسیاری از موارد، سیاست های آموزشی مدیریت پسماندها برای خانواده ها تنها بر تفکیک پسماندها در مبدا بنا نهاده شده بود. منتهی با گذشت زمان و محدودیت های حاصل شده در خصوص استفاده از سوخت های فسیلی و منابع آب، دو موضوع نظافت و کم حجم سازی پسماندها در مبدا نیز به شدت مورد استقبال قرار گرفته و سه عنصر تفکیک، نظافت و کم حجم سازی پسماندها در مبدا به عنوان رموز موفقیت پیاده سازی در مبدا تولید مورد پذیرش قرار گرفته است. تجربه مدیریت پسماندها در ایران و کلانشهر تهران نشان دهنده این حقیقت است که متأسفانه به دلیل عدم رعایت همزمان این سه اصل توسط خانواده ها، در بسیاری از موارد مدیریت تفکیک پسماندها در مبدا، به دلیل مشکلات ناشی از بیوی، بد آلودگی، نظافت اشغال فضای زیاد و تکثیر جانوران موذی با موفقیت همراه چشمگیری همراه نبوده است. از مهم ترین نتایج حاصل از اجرای همزمان این سه اصل توسط خانواده ها در مبدا تولید پسماندهای تان به موارد ذیل اشاره کرد:

- کاهش فضای مورد نیاز برای ذخیره سازی پسماندهای خشک و تر در مبدا

پرداخت به موقع بهای خدمات مدیریت پسماندها

بدون شک پیاده سازی و انجام برنامه ریزی های کوتاه، میان و بلند مدت مدیریت پسماندها در هر جامعه ای بدون وصل بهای خدمات مدیریت پسماندها از سوی خانواده ها و تولید کنندگان پسماند امکان پذیر نخواهد بود. با توجه به موارد پیشین مطرح شده در صورتی که ارتباط میان تولید کنندگان پسماند و مدیران دولتی و شهرداری ها به مرحله ای از شفافیت و اطمینان رسیده باشد که شهروندان با لمس خدمات واقعی آرایه شده از سوی دولت و شهرداری ها حاضر به پرداخت به موقع و داوطلبانه بهای خدمات مدیریت پسماند خود شوند، مدیریت پسماند در آن جامعه با موفقیت های بیشتری همراه خواهد بود. از سوی دیگر توجه به این نکته نیز ضروریست که در بسیاری از کشورهای جهان در یافت بهای خدمات مدیریت پسماند بر اساس اصل *aspaythrow* یا همان "بهدارهای که پسماند تولید می کنی بهای خدمات پرداخت کن" استوار است بدین معنی که شهروندان بر اساس وزن یا حجم پسماند تولید خود اقدام به پرداخت بهای خدمات مدیریت پسماند می کنند. این امر باعث خواهد شد تا مصرف کنندگان محصولات مختلف موضوع اصلاح الگوی مصرف را به صورت جدی تر مورد توجه قرار داده و فرآیند کنترل کیفیت و کمی پسماندها در همان محل تولید تحت کنترل در آید.

عدم پرداخت پسماندها به معابر طبیعت (نظافت شهری)

متأسفانه در بسیاری از موارد مدیریت پسماندهای جامد شهری از سوی شهروندان و خانواده ها تنها به مراحل جمع آوری تا دفع نهایی پسماندها محدود می گردد و این در حالیست که رفت و روب روزانه شهری و نظافت و نظافت شهری و بیارگشایی مسیل ها و جوی های مسدود شده بر اثر پسماندهای شهروندان، یکی از اصلی ترین و پر هزینه ترین فعالیت های شهرداری ها در ایران و سایر کشورهای جهان به شمار می رود. لذا در صورت آموزش صحیح خانواده ها و کودکان و همکار ی آنها در خصوص عدم پرداخت پسماندها به معابر و طبیعت، می توان علاوه بر کاهش مشکلات بهداشتی و زیست محیطی، از محل صرفه جویی حاصل از کاهش فعالیت های جاری رفت و نظافت شهری، در محل افزایش و توسعه صنایع بازیافت و تبدیلی جدید و اشتغال زایی در سطح جامعه بهره برد.

اصلاح الگوی مصرف از سوی خانواده ها به عنوان موثر ترین و کلیدی ترین فاکتور دستیابی به مدیریت صحیح پسماندها در یک جامعه در نظر گرفته می شود. الگوی مصرف را می توان به عنوان سرچشمه یک فرآیند جاری در جامعه در نظر گرفت که در صورت اصلاح آن تمامی جامعه و محیط زیست از تاثیرات مثبت آن منافع می بردند و بالعکس. منتهی در این میان نکته ای که به ویژه در کشورهای در حال توسعه از جمله ایران به آن توجهی نمی گردد مساله نقش و اهمیت دولت ها و شهرداری ها در مرحله پیش از مصرف توسط شهروندان است. این بدین معنی است که در صورت عدم نظارت و اهتمام دولت و شهرداری ها (به عنوان دولت های محلی برای پیاده سازی فرآیند استخراج منابع اولیه، فرآوری، طراحی، بسته بندی، انتقال، ذخیره سازی و توزیع اصلاح الگوی مصرف تنها از طریق مصرف کننده تنها اقدامی نمادین و بدون اثربخشی لازم و مورد انتظار خواهد بود. این مهم که در اتحادیه اروپا و بسیاری از کشورهای جهان تحت عنوان *EPR* (Extended Producer Responsibility) یا امتداد مسئولیت تولید کننده نامیده می شود، تولید کنندگان محصولات را موظف می سازد تمامی فرآیند استخراج تا عرضه به بازار را مصرف را بر اساس قوانین و دستورالعمل های وضع شده از سوی دولت و شهرداری ها به گونه ای تغییر دهند که

نقش مهم زنجیره تامین

مدیرعامل سایکواولین سخنان این نشست بود. وی درباره طرف های قرارداد طراحی پلتفرم جدید ایران خودرو گفت: پیشین فاینانزا شرکت های مطرح در بخش طراحی خودرو، هیوندایی باور تک کره در طراحی و تولید گیربکس اتوماتیک و ماهله آلمان در طراحی موتور خودرو و شزر گای اصلی ایران خودرو در پروژه طراحی پلتفرم جدید هستند که با همکاری سازندگان بنام خار جی و بیش از ۱۰۰ سازنده داخلی مسئولیت اجرای پروژه پلتفرم جدید ایران خودرو را بر عهده دارند. حسین نجاری هدف پروژه طراحی پلتفرم جدید را ارتقای نام ایران خودرو در بازارهای بین المللی دانست و ضمن وسیع خواندن طیف آن از مرحله مفهومی و کانسپت تا تولید انبوه خودرو گفت: طراحی، مهندسی، اجرا، تولید و ارزیابی در طیف اجرای این پروژه قرار دارند. نجاری افزود: شرکت ایتالیایی پینین فارینا طراحی پلتفرم مازولار برای خودروهایی در کلاس های سدان، هاچ بک، کراس اوور و وانت را بر عهده خواهد داشت و شرکت ماهله نیز طراحی پیشرفته با احتراق بنزینی را انجام خواهد داد.

مدیر پروژه طراحی پلتفرم جدید ایران خودرو تاکید کرد: محصولات در دو بخش مشخصات سطح بالا و معمولی طراحی خواهد شد که پیشترانه محصولات در هر دو بخش موتور سه سیلندر توربوشارژ است. وی ادامه داد: پروژه های صنعتی سازی نیز هم زمان در بخش های بدنه سازی، پرس، مونتاژ و... در حال انجام است. مدیرعامل سایکوزمان عرضه اولین محصول این همکاری را دو سال و نیم آینده اعلام کرد و گفت: قیمت محصولات در دو بخش سطح بالا و معمولی رقابتی خواهد بود. وی صادرات ۳۰ درصدی و بومی سازی بیش از ۷۰ درصد قطعات و مجموعه ها را از دیگر اهداف پروژه عنوان کرد و گفت: در صورت تحقق اهداف داخلی سازی، قیمت محصول رقابتی خواهد بود. وی همکاری سازندگان در اجرای پروژه را مهم توصیف کرد و گفت: در حال حاضر بیش از ۶۰۰ سازنده تولیدکننده داخلی با سایکواولین همکاری می کنند و در بخش های مختلف مجموعه ها و قطعات را در اختیار ایران خودرو قرار می دهند.

تولید موتور بسیار کم مصرف

عضو هیات مدیره شرکت ماهله آلمان نیز در این نشست با بیان اینکه همکاری ما با ایران خودرو و در مسیر پیشرفت و توسعه قرار دارد گفت: یکی از پروژه های مشترک ایران خودرو و ماهله تولید یک نمونه پیشترانه ۳ سیلندر است که بسیار کم مصرف خواهد بود. مارتین برگر اظهار کرد: افزایش استانداردهای پیشترانه ها و رفتن به سمت هیبریدی ها پرهزینه است و به همین دلیل از نمونه های ساده تر شروع کردیم. ضمن اینکه ماهله در بخش سی.ان.جی هم ما تجربیات زیادی دارد. در برگر در ادامه ضمن اشاره به پتانسیل های همکاری با ایران خودرو گفت: شرکت مادر بخش پیشترانه کنسرسیوم طراحی و تولید پلتفرم جدید ایران خودرو فعالیت می کند و با توجه به پتانسیل های موجود اطمینان دارد که این همکاری چندملیتی نتیجه بسیار خوبی به همراه خواهد داشت. وی افزود: می دانیم که در سالهای آینده برقی سازی و رانندگی اتوماتیک تا سال ۲۰۲۰ و بعد از آن نقش مهمی در صنعت خودرو جهان خواهد داشت از این رو باید فناوری هایی را به کار بگیریم که در سال ۲۰۲۰ شیب استفاده از پیشترانه های درون سوز کمتر شود.

تولید خودروهای مختلف

روی پلتفرم جدید

نماینده مدیرعامل شرکت پینین فارینا ایتالیا به عنوان یکی از طرف های اصلی قرارداد، پروژه این شرکت در همکاری با ایران خودرو را طراحی پلتفرم آینده این خودرو ساز اعلام کرد و گفت: طراحی و توسعه خودروها و موتورهای احتراق داخلی با همکاری دیگر شرکت های حاضر در این کنسرسیوم از جمله فعالیت های ما خواهد بود. جینو موزاکو اظهار کرد: استراتژی اصلی ما سبک جدیدی دارد که تنها شامل طراحی یک خودرو نمایی شود و میبا جی مثل مصرف سوخت، رقابتی بودن، ایمنی و محیط زیست را نیز در نظر دارد. وی گفت: تولید خودرو در کلاس های مختلف هاچ بک، سدان، کراس اوور و اس.یو.وی روی این پلتفرم پیش بینی شده است، ضمن اینکه تولید خودروهای هیبریدی و الکتریکی نیز در این کنسرسیوم مورد نظر قرار گرفته است. موزاکو در ادامه ضمن معرفی شرکت پینین فارینا گفت: شرکت ما یک شرکت طراحی و مهندسی است که محصولاتی مثل فرایز از جمله خودروهایی هستند که توسط این شرکت طراحی می شوند.

سازندگان پلتفرم جدید ایران خودرو گردهم آمدند

گام مهم ایران خودرو

در تحول خودروسازی کشور

دستاوردهای گروه صنعتی ایران خودرو در سال ۹۶ را می توان گام مهم تحول در خودروسازی کشور به شمار آورد؛ چه آن که در این سال نخستین و مهمترین قرارداد بین المللی صنعت خودرو ایران با برندهای معتبر برای طراحی پلتفرم به مرحله اجرا رسید و همکاری ایران خودرو با سازندگان طراز اول جهانی به صورت رسمی آغاز شد. اجرای قرارداد و تقاضای نامه بین المللی ایران خودرو با طراحان و صنعتگران معتبر جهانی براساس برنامه زمان بندی و شرح وظایف طرفین قرارداد آغاز شد. این پروژه با مشارکت و همکاری شرکت های مطرح جهانی مانند پینین فارینا ایتالیا، هیوندایی پاور تک کره جنوبی و ماهله آلمان در حال اجرا است. به منظور تحقق اهداف در بخش طراحی پلتفرم و توسعه محصول، نخستین نشست مشترک سازندگان پلتفرم جدید با عنوان «Early Supplier Involvement» با حضور نمایندگان سازندگان سازندگان فارینا و نمایندگان شرکت های طراح و سازندگان داخلی و خارجی در روزهای ابتدایی آبان ماه در محل سالن اجتماعات سایکو برگزار شد. در این نشست که نمایندگان و مدیران ارشد طراحان جهانی و بیش از ۸۰ سازنده توانمند داخلی در آن حضور داشتند، وضعیت اجرای قرارداد بررسی شد و گزارشی از برنامه های آینده تا زمان عرضه پلتفرم و محصولات جدید ارائه شد. این نشست فرصتی مناسب برای ایران خودرو و شرکت پینین فارینا بود تا به تمامی تامین کنندگان داخلی و خارجی علاقه مند، اهداف فنی و برنامه زمانی پروژه پلتفرم جدید ایران خودرو را معرفی کنند.

آماده همکاری با قطعه سازان معتبر جهانی

دیرانجمن قطعه سازان کشور دیگر سخنران این نشست بود. وی گفت: اولین تجربه همکاری قطعه سازان با شرکای جهانی در شرکت ایکاب بوده که با ارزیابی دقیق ۲۰۰ واحد قطعه سازی از نسوی پژو، در نهایت ۱۰۰ قطعه ساز در کنار ایکاب همکاری های خود را با قطعه سازان جهانی آغاز کرده اند. رضای ضایی با اعلام آمادگی بودن قالب ها برای ساخت قطعات و مجموعه های محصولات ایکاب اظهار کرد: قطعه سازان آمادگی دارند تا میزان داخلی سازی قطعات در خودروهای ۲۰۰۸، ۲۰۰۸ و ۳۰۱ را به ۷۰ درصد برسانند. وی با بیان این که مدیریت هوشمند در ایران خودرو باعث شد کشور در شرایط سخت اقتصادی تحولات عظیمی را در صنعت خودرو و قطعه سازی تجربه کند، افزود: در حال حاضر ۱۲۰۰ قطعه ساز به تولید قطعات مورد نیاز خودروسازان مشغول هستند که از این تعداد ۵۵۰ واحد عضو انجمن و دارای برندها شناخته هستند. رضای افزود: صنعت قطعه سازی و انجمن قطعه سازان در اوایل دهه ۹۰ بر اساس استراتژی توسعه صنعت و با حمایت خودروسازان و دولت شکل گرفت و با حمایت های خودروسازان در مراحل رشد خود را پشت سر گذاشت.

وی با اشاره به ظرفیت فعلی قطعه سازان گفت: هم اکنون بیش از ۲۷۰ هزار نیرو در قطعه سازی کشور مشغول به کار است و میزان دارایی ثابت قطعه سازان با گردش مالی ۵ میلیارد دلار، ۴ میلیارد دلار بر آورد می شود. رئیس انجمن قطعه سازان کشور ضمن اشاره به تصمیم درست و به جا در استفاده از توان قطعه سازان داخلی در مشارکت های بین المللی در تولید خودرو گفت: قطعه سازان بزرگ و توانمند داخلی آمادگی دارند تا با ایجاد شرکت های جوینت ونچر و با شکل های دیگری از همکاری، با قطعه سازان بزرگ جهانی مشارکت کنند و موجب فن آوری در این بخش شوند.

زیر ساخت های مطلوب

عامل مهم سرمایه گذاری

دیگر سخنران نشست سازندگان پلتفرم جدید ایران خودرو و معاون طراحی و توسعه محصول جدید ایران خودرو بود. وی گفت: با اجرای پروژه طراحی پلتفرم جدید ایران خودرو و عرضه محصولات جدید، سهم بازار افزایش یافته و اهداف صادراتی نیز محقق شود. کامران سپهری با اشاره به رشد اقتصادی ایران در شرایط لغو تحریم های بین المللی گفت: زیر ساخت های موجود در ایران نسبت به کشورهای منطقه در شرایط مطلوبی قرار دارد. نیروی انسانی جوان در دسترس با سطح دانش و تخصص مناسب نیز یکی از مزایای سرمایه گذاری به شمار می رود. وی افزود: ایران با جمعیت ۸۴ میلیونی خود تقاضای بالایی برای خودرو در آینده خواهد داشت که این فرصت و مزیتی است که سرمایه گذاران به آن توجه دارند.

سپهری به میزان بالای فروش خودرو در بازار ایران اشاره کرد و گفت: در سال ۲۰۱۶ با فروش یک میلیون و نیم خودرو و به تبعه ۱۳ فروش از آن بازار ایران بوده است که پیش بینی می شود با عرضه محصولات متنوع در آینده این رتبه ارتقا یابد.

دوجین

در هر قرعه کشی
۵,۰۰۰,۰۰۰ ریالی

۷۲
جایزه

برای شرکت در این جشنواره

لزوماً نباید مشتری بانک سرمایه باشید،

تمام ایرانیان به این جشنواره دعوت اند

بانک سرمایه

آخرین مهلت شرکت در قرعه کشی: دوازدهم هر ماه

جشنواره دوجین بانک سرمایه؛ ۷۲ برنده خوش شانس در هر ماه

از دواج کردن (بنیون محلولیت سال) ۶ تمامی هموطنانی که تاریخ تولد آنها از دوازدهم ماه قبل تا دوازدهم ماه قرعه کشی باشد (بنیون محلولیت سال) شایان ذکر است هریک از موضوعات قرعه کشی ۱۲ برنده خواهد داشت که در هر ماه مجموعاً ۷۲ نفر، برنده خوش شانس این قرعه کشی خواهند بود. گفتنی است به هر یک از برندگان قرعه کشی یک قطعه کارت هدیه ۵ میلیون ریالی اهدا خواهد شد. لازم به ذکر است هموطنان دارنده کارت هدیه بقیع سرمایه برای شرکت در قرعه کشی می‌بایست در صفحه مربوطه در وبسایت این بانک نسبت به ثبت مشخصات کامل خود اقدام نمایند و در صورت برنده شدن در قرعه کشی، برای دریافت جایزه خود به همراه اصل کارت هدیه برنده شده به شعبه مربوطه مراجعه نمایند. همچنین هموطنان علاقمند به شرکت در بندهای ۵ و ۶ قرعه کشی (از دواج و تولد) می‌توانند با مراجعه به وب سایت بانک سرمایه به آدرس www.sbank.ir و یا صفحه اینستاگرامی بانک سرمایه به نشانی www.instagram.com/banksarmaye اطلاعات مربوط به تاریخ تولد خود را به همراه سایر اطلاعات درخواستی بارگذاری نمایند. همچنین برای حضور در بندهای ۳، ۴ و ۶ قرعه کشی نیازی به ثبت نام در سامانه نبوده و اطلاعات مورد نیاز مشتریان به صورت خودکار از واحدهای مربوطه جهت قرعه کشی دریافت خواهد شد. شایان ذکر است قرعه کشی‌ها به تناوب در دوازدهم هر ماه برگزار می‌گردد که سومین مرحله قرعه کشی انجام شده و اسامی برندگان مرحله سوم جشنواره به زودی در وبسایت بانک سرمایه منتشر خواهد شد. گفتنی است چهارمین مرحله قرعه کشی ۱۲ دی ماه بوده و هموطنان و مشتریان برای شرکت در چهارمین مرحله قرعه کشی می‌توانند از ۱۲ آذرماه نسبت به ثبت اطلاعات خود در سامانه‌های مربوطه اقدام نمایند. لازم به ذکر است اسامی برندگان از طریق وبسایت بانک سرمایه به اطلاع عموم مشتریان ارجمند خواهد رسید.

بانک سرمایه در ماههای منتهی به دوازدهمین سالگرد تأسیس خود تادی ماه سال جاری، جشنواره «دوجین» را با قرعه کشی‌ها و جوایز متعدد برگزار می‌کند. قرعه کشی این جشنواره به صورت ماهانه بوده و از مهرماه سال جاری آغاز و تا دی ماه ادامه خواهد داشت. شایان ذکر است قرعه کشی در دوازدهم هر ماه در شش موضوع به شرح ذیل برگزار خواهد شد: ۱. تمامی هموطنان دارنده کارت هدیه بانک سرمایه (کارت‌های هدیه صادر شده در بازه زمانی دوازدهم ماه قبل تا دوازدهم ماه قرعه کشی) ۲. تراکنش مشتریان بانک سرمایه در سیستم بانکداری الکترونیک این بانک (در بازه زمانی دوازدهم ماه قبل تا دوازدهم ماه قرعه کشی) ۳. خرید و فروش سهام توسط مشتریان بانک سرمایه در شعب ارائه دهنده خدمات کارگزاری بازار سرمایه این بانک (در بازه زمانی دوازدهم ماه قبل تا دوازدهم ماه قرعه کشی) ۴. افتتاح حساب مشتریان بانک سرمایه (در بازه زمانی دوازدهم ماه قبل تا دوازدهم ماه قرعه کشی) ۵. تمامی هموطنانی که از دوازدهم ماه قبل تا دوازدهم ماه قرعه کشی

دارندگان کارت‌های هدیه

خرید و فروش سهام در شعب
ارائه دهنده خدمات کارگزاری

تراکنش در بانکداری الکترونیک

افتتاح حساب

از دواج تولد

کسب اطلاعات بیشتر

sarmayebank @sarmayebank

www.sbank.ir ۴۳۷۳

دفتر مرکزی: تهران - میدان هفت تیر - خیابان بهار شیراز - خیابان سلیمان خاطر - خیابان ملایری پور غربی - پلاک ۱۰۹ - طبقه ۱ - واحد ۱
تلفن: ۰۹۱۲۲۴۵۷۸۹۷ - ۸۸۳۱۲۵۹۷

سایت اینترنتی: www.tehranshahweekly.com کانال تلگرام: @tehranshahweekly

مدیر اجرایی: عیسا... سالاری اسکر
مدیر هنری: گل نوش مریخی
چاپ: سلام
توزیع: صمت

صاحب امتیاز و مدیر مسئول: سیمین سالاری اسکر
سر دبیر: عابدین سالاری اسکر
دبیر تحریریه: سمیه جاهد عطائیان

هفته نامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی

شنبه ۲ دی ۱۳۹۶ - سال چهارم - دوره جدید، شماره: ۵۴

۱۶ صفحه - قیمت: ۱۱۰۰ تومان

December 23, 2017 www.tehranshahweekly.com

شهر بانک شهر

نوآوری در خدمت

Shahr-bank.ir

سامانه نظارت و ارتباطات مردمی ۸۶۵۵-۰۲۱

پشت فرداها شهر است

شهرنت # خدمات بانکی # ۲۴ ساعته # شهر هوشمند

با پیشخوان های شهرنت به فردای بانکداری قدم بگذارید